

TELL EL- MUTESELLIM KERTJÉBEN

Írta: Török-Zselenszky Tamás
2019

Operatio Solis Kiadó
www.operatiosolis.hu
Minden jog fenntartva!

TARTALOM

FIGYELMEZTETÉS	3
ELŐSZÓ	4
TELL EL-MUTESELLIM KERTJÉBEN	6
HAZAFELÉ	126
UTÓSZÓ	153

FIGYELMEZTETÉS

Ne olvassák el ezt a könyvet!

ELŐSZÓ

Elmondom, mert nincs itt más, hanem Méhdi van itt.
Kívántam, hogy más legyen itt, aki nálam jobb ember, és szebben, jobban mondhatja, de nem jött, és csak én vagyok.
Kívánom, hogy jöjjön ilyen ember, de amíg nem jön, én vállalom, hogy elmondom.

Kérdező! Akkor hallgasd tovább, amit mondok, ha elfogadod, hogy amit megtudsz, kötelezni fog, és ennek ellenére is hallani akarod. Aki tudja a tudhatót, az önmegváltás, énmegváltás műveletébe fog, majd az önmegváltást követően, megeső szívvel, bölcsességben, éteri szeretetben más lények ön- és énmegváltásához segítségül adja magát. Nem vallás; vállalás.

Figyelmezz szavamra! Aki megtudja a tudhatót, az visszaeszmél égi feladatára. Aki visszaeszmél égi feladatára, és nem vállalja azt, nem teljesíti azt, mélyebbre süllyed, szilárdabra köt a feledésben, a sűrűségben, a durvaságban, mint amennyire eddig süllyedt, kötött. Aki viszont vállalja a tudva tudást, az bölccsé teljesedik, majd látásba emelkedve megkezdi a bele nem szóló, be nem avatkozó gondoskodást, felmutatást, örökítést, hagyományozást, gyógyítást. Felemelkedik, majd visszaereszkedik, hogy a világot magában magával emelje. Visszaereszkedik, hogy mások is felemelkedhessenek, visszaereszkedhessenek, és a világot magukban magukkal emelhessék.

Ha készen álltok az Egy dolgaiban járásra, most engedjétek, hogy segítsek átgondolni amit át lehet! Csak hősök maradjanak, a többieknek most érkezett el a távozás ideje! Nem az érzelmek mondhatják velem ezt, hanem esélyt szeretnék adni a választásra. Azért tömény, mert egyenes. Egy mondat egy könyv. Most nincs rejtve, most csak annyit kell tenned érte, hogy veszed a fáradságot és mondatonként megérted. Egyszerre egy mondatot.

Természetesen nem tartom méltónak magam ezek leírására, de Te viszont méltó vagy az elolvasására. Nem vagyok méltó ezek közlésére, de ha egész életemben azon feszülnék, hogy méltó legyek, sosem gondoskodhatnék Rólad, szerelmes barátom.

TELL EL-MUTESELLIM KERTJÉBEN

Méhdí leveleket küldött szét a világ vallási vezetőinek. Nem tudta pontosan, hogyan éri utol őket, így a népeknek írta a leveleket, hogy keressék meg a vallásaik valódi vezetőit. Nem azokat, akik a kirakatban vannak, hanem a valódiakat. Nem pápákért küldött, küldetett, hanem olyan „vén” legfelsőbbekért, akik sosem jönnek ki az emberek közé, nem szerepelnek, nem tetszelegnek, mégis tőlük függ, hogy az adott közösségben hogyan alakuljon a vallási élet. Kijelölt egy helyet és egy dátumot is: kétezer-tizenkilenc kilencedik hó kilenc, kilenc óra kilenc perc kilenc másodpercet, és Tell el-Mutesellim romjait. Oda kérte a nagy találkozózt, hogy a világ baját orvosolni a legbölcsebbek végre összegyűljenek. Így hangzott a levél:

„Tisztelt Szerelmetes Feleim!

Ezt a levelet a szkíták unokája, a század egyetlenje, a magyar „vén”, a tigris évének szülötte, a mérleg jegyében működő küldi a népeitek legbölcsebbjeinek. A nevem Méhdí. Tisztellek és szeretlek benneteket, és arra kérlek, ahogyan én ezt az üzenetet a legmegbízhatóbb legigazabbaknak adtam, ti is a sajátjaitok közül a legigazabbakra bízátok. Keressék fel a valódi vezetőiteket, és kérjék meg őket a nevemben, hogy fogadják el a meghívásomat. Nem a politikus-, vallási-, kirakat vezetőiteket hívom találkozóra, hanem azokat a lényeket, akik az éghez a legközelebb élnek közületek. Akik kezében semmi sincs, de szívünkben mindenség honol. Akik sosem nyilvánulnak meg, de a legvilágosabbak. Akik alig léteznek, de az élve élők életét élik. Akik sosem nyilvánulnak meg, de akik ha megnyilvánulnának, az ő akaratukat mindenki tiszteletben tartaná, és igyekezne végrehajtani. Amennyiben nem tudnátok, ki hívja őket találkozóra, kérdezzétek a jósokat, táltosokat vagy a meghívottakat magukat. Magamról semmit sem illendő mondanom, azt csakis mások mondhatják, csak

az utánunk jövők hivatottak elmondani. A tudósok, garabonciások, táltosok, megváltók tudni fogják, hogy elfogadják-e a meghívást, hogy megjelenjenek-e. Csak tegye mindenki a maga rábízott dolgát, és ha megteszi, akkor mindenki ott lesz, és azok lesznek ott, akiknek ott kell lenniük. Hála Nektek a jóságotokért!

Kéréseim is vannak, de nem magam miatt. E titkos találkozón a biztonságot nem fogjuk katonákkal vigyázni, de mégis vigyáznunk illik egymásra és magunkra. Emiatt ne egymaguk jöjjenek, hanem kettesével. Minden bölcs hozzon magával egy segédet, aki eteti, itatja, kíséri és megvédi. Lőfegyvert tilos hozni, más fegyvereket egy rajzolt körön kívül le kell tenni majd. A segédek a körön ki-be járhatnak, a bölcs meghívottak a körön belül fognak tárgyalni. Étek gyanánt víz lesz, gyümölcs hozható. Szintén a biztonság jegyében mindenki segédje maga hozza oda mindezeket. Az egymást kínálás ősi gesztusától eltekintünk, árnyékot biztosítunk. Bízunk egymásban, nem egymástól védjük magunkat és a tanácskozást, hanem külső ármánykodástól. Továbbiakban a megjelentek a körbe lépve megfogadják, hogy amíg a körben vannak, bárki bármit szabadon elbeszélhet és kimondhat, és annak sem a körben akkor, sem a körön kívül azután nem lehetnek következményei, csakis a jóság és a szeretet jegyében álló következményei lehetnek. Ha a tárgyalás során turisták jönnek közel, a hivatalos nyilatkozatunk az lesz, hogy filmforgatást megelőző próbát tartunk. A segédek, tolmácsok is legyenek, de megnyitjuk a Szentlélek-állapotot, és tudni fogjuk, amit kell, sikerülni fog. Maga a találkozó azért szükséges, mert a bolygó pusztul. Az emberiség tompa, kegyetlen, és hagyja kipusztulni. A tudomány nem ment meg semmit, csak a gazdagokat. Csak túlélni még nem valódi élet, a vallás válságban van, a hívek hite válságban van, a jók általában nem nyilvánulnak meg, csak a tompák és rosszakaratúak buzgólkodnak. Az égi hatalmasok lélekben nagyok, befelé élnek. Csak az érdeklény hatalmaskodók léteznek kifelé, hogy mindent átalakítsanak és elrontsanak. Amíg a jók nem

mozdulnak, a rosszakarók pedig működnék, addig a pusztulásba lépdelünk, most már rohanunk és zuhanunk. Ideje lett a jók mozdulásának. Ideje lett a megnyilvánulatlanok megnyilvánulásának. A csendesek felszólalásának, a valódi hatalmasok hatalmaskodókat felülírásának. Ideje van annak, hogy a szeretet tevékeny legyen, és erőteljesebb legyen a tevékenységében, mint a lustaság, a közöny, az érdektelenség, az érdek, a félelem, a vágy, a hitetlenkedés, a hiszékenységek, a reménytelenség és a remény. Akik gyámoltalanságukban kegyesek, azok gyengék. Csakis akik erejükben gyengédek és hatalmuk teljében kegyesek, azok erősek. Akik pedig erősek, egyszerre szentek és hadvezérek is. Akik erősek, és nem mentik meg önmagától az embert, s ezzel a világot: a mulasztás bűnbe esnek. Az angyal felemeli egyik kezét, és akkor a jelenlévők meglátják valóságuk valóságát, mindenek okát és célját, és szembesülvén bűneikkel és távolságaikkal, a közelségért áhítózza könnyekben törnek ki. Lássátok az angyal felemelt kezét, tudjátok ki kit hív, miért, mikor és hová. Ne a megfelelő jöjjön, és kihalunk. Ne jöjjön a megfelelő, és kihalunk.

Kétezer-tizenkilenc kilencedik hó kilenc, kilenc óra kilenc perc kilenc másodperc, Tell el-Mutesellim kertjében. Egy bölcs, egy segéd. Szeretet, gondoskodás. Az idő eljött. Nem vezetőként kérem, hogy jöjjetek, hanem egyként. Nem magamért, hanem a világért. Megegett szívvel, gondoskodón. Mindenki készüljön a saját megoldásával. Mindenki több napra készüljön fel, tudni fogjátok, mit kell tenni. Egy év múlva találkozunk!

Áldás, békesség, szeretet!

Tisztelettel:
Méhdi

Kétezer-tizennyolc nyolcadik hó nyolc, nyolc óra nyolc perc.”

Így szólt a levél, az írást jószívű barátaira bízta, azok tolmácsokat, fordítókat kerestek, lefordították azt, és olyanoknak adták tovább, akik ismertek valakit, aki ismert valakit, aki ismert valakit, míg nem a megfelelő országokba, és a megfelelő személyekhez el nem jutott a levél. Mindenütt nagy volt a csodálkozás, hitetlenség, kétség, gyanakvás, de a kupaktanácsok kivétel nélkül arra jutottak, hogy utána járnak az ügynek. Jósokat, csillagjárás-ismerőket, prófétákat, véneket, tudósokat kérdezgettek, elmenjenek-e a találkozóra? Adjanak-e a megkeresésre? Kockáztassák-e a megjelenést? Egy egész évük volt arra, hogy megszelídüljenek. A jósok szorgalmazták a dolgot, mondván a csillagokban kétezer-tizenkilenc áprilisától kétezer-húsz januárjáig dől majd el az emberek sorsa, és addig történnie kell valaminek, a legbölcsebbek berkeiben is. Amennyiben a legbölcsebbek nem látnak más jelet, amely ilyesmire utalna, kénytelenek ezt jelnek venni, és a találkozón együtt kideríteni, amit lehet és időszerű.

„A Szaturnusz és a Plútó tánca legutóbb világháborút hozott” – mondták. De akkor délről jött a Plútó, most északról közelít. Akkor a felszín győzte le a bensőt, most a benső győzheti le a felszínt. Egyszerre lehetőség és szükség, határidő és reményre is ok. Lehetőség az ébredésre, felelősségvállalásra, tevékeny szeretetre. A megnyilvánulatlan szemek elé kerülésére. Most nyílik az ablak, de most csukódik az ajtó. A jósok, csillagtudók, táltos-révülők, az írások, a jelek mind megegyeztek, és a meghívottak végül elmentek a szóban forgó találkozóra.

Voltak kisebb fennakadások, megoldanivalók, de a segédek mindent helyrehoztak, és a Tanács egy előre megrajzolt körbe elhelyezett árnyadó-alkalmatosság alatt, a kiosztott nagy párnákon elfoglalta a helyét. A késeiket, kardjaikat a körön kívül egy kőre helyezve hagyták, a segédek

tolmácsokként és testőr-szolgáikként mindnyájuk mellett felsorakoztak. Indián főnök és társa, Isten tudja milyen országokból – ahová csak el akart jutni magától az üzenet –, sámánok, táltosok, muszlim-, zsidó-, keresztény-, buddhista-, mindenféleista vallási vezetők ültek a középén szelíden ropogó tűz köré. A tűzhely nem a melege miatt égett – azt, majd ha éjbe nyúlik a zsinat, akkor hasznos, ha áraszt –, hanem a Világosságot, mint közös égiszt képviselvén állt közöttük őrt.

Látom a levélíró ifjút, teljes testet fedő, csuklyás ruhában van. Nem látszik az arca. A ruha téglavöröses-napsárgás, vegyesen. Dereka körül kötél. Tudom milyen ő, de most nem látszik az arca. Teljesen eltakarja a fejét, az arcát a csuklya. Ahogy amúgy ismerem, egy negyvennégy évesse érett ifjú, néhány ránc gazdagítja arcát, öreg egy fiatal testben, fiatal egy idősödő testben. Mester és szolga, szolga és mester, nagybetűvel Ember, és ez alkalommal a gyűlést összehívó, kinek meg kell nyitnia a gyűlést.

Segédje egyik megjelentnek sem akárki. Mindannyiuknak a legkedvesebbje; első tanítványaik, akik tanújukul állnak.

A jelenben vagyunk, a mostba érkezünk meg, ki a mester, ki a segéd. Révülök, beemelkedem, látom, amit látok. Ők nem mesélik el, nekem kell elmesélnem. Látva látom, ahogyan ez az alak belép a körbe, mögötte egy másik. Párnájukig lépdelnek, nem ülnek le rájuk. Mások ülnek. Az alak meghajol, és beszélni kezd. Megköszöni, hogy a meghívást elfogadták. Elővezeti az okot, a zsinat napirendjét, a terveket, bajokat, és papírt, tollat oszt ki.

– Ha akarnak, jegyzetelhetnek. Mindenki szót kap témakörönként. A meghívó vet fel témát, és a meghívó összegezi az összes válasz alapján. Mindnyájunk méltó és méltatlan, magam is. Önmagamnak nem kívánok, nem kérek és nem tartok meg semmit. Az életem árán is elmondom az igazságot fesztelenül, mert itt az idő, és a célunk fontosabb nálunk. Mindenkinél, aki ebben a körben tartózkodik. Bármily kemény vagy sértő is lehet, amit elmondok,

kérdezek vagy kérek, semmiképp sem kívánok direkt megsérteni senkit. A meghívóban ott állt, hogy a körön belül mindenki következmények nélkül őszintén beszélhet. Tisztelem Önöket! Tisztelem a hitüket, az Isteneiket! Nem akarom legyőzni, sem átalakítani, sem károsítani a vallásaikat. Semmi sem szűnhet meg, csakis ha többre adatik, úgy alakulhat át többé önmagánál, magától. Az én vallásfelettimet viszont ajándékba adom, és nem kérek érte magamnak semmit, csupán az emberiségnek, a bolygó lényeknek kérek igazságot és szabadságot, szeretetet és jót. Csak egy nevet mondtam, nem bizonygatok semmit magammal kapcsolatban. A hitük nélkül úgysem lennének itt, és úgysem érne semmit az egész. Megismernek, mialatt a témakörökről elbeszélgetünk.

Tudják miért Charles Darwin *A fajok eredete* című könyve a második legolvasottabb könyv a világon? Mert a keresztény Biblia az első legolvasottabb. Tudják milyen világot jöttünk ide meggyógyítani? Amiben ha a Biblia a legolvasottabb, abból az következik, hogy Darwin könyve a második legolvasottabb, de abból, ha a Darwin-könyv lenne a legolvasottabb, nem következne az, hogy a Biblia lenne a második – így szólt, s a bölcsek egyszerre mosolyodtak el. Segítők példát vettek a házigazdákról, és ők is teát töltöttek tanítóiknak.

– Én elhiszem, hogy maguk azok. Önök elhiszik, hogy én vagyok az – szólt. – Én elhiszem, hogy én vagyok az, Önök elhiszik, hogy Önök azok. Időtlenséget hozni az időbe, örököt a mulandóba, végtelent a viszonyok közé, teljeset az iszonyok közé. Időutazás? Dolgok variálása a múltban, hogy a jelen megváltozzék? Téveszmék. Csakis a minőség számít. Az, hogy kik vagyunk valójában. Az anyag menthetetlen, a lélek örök, mi hát mindaz, ami megmentésért kiált? Időutazás? Visszajönni a jövőből, hogy beavatkozz a múltban és meggyógyítsd azt? Miért nem gyógyítjuk meg mi, a most emberei? A jövőben megöltök ezret, azután visszamentek a múltba, és hát megmentitek a jövőt mégis? És úgy a múltban nem történik meg az ezer megölése? Azt

hiszitek, rendben lesztek, de a múltban lévő önmagatokban ott marad, ott lesz, a dolgokat nem lehet semmissé tenni, csakis magunkat lehet helyén tartani. Csak az van, akik vagyunk, akik belül valójában vagyunk. Azon is túl csak az abszolútum a valóság. Az anyag menthetetlen, a lélek örök, mi hát, ami megmentésért kiált? A mindenben élő és szenvedő Egy. Amikor innen hazamegyünk, az Egyet mentjük meg a szenvedéstől mindenkiben. Az Isten létét tesszük szenvedésmentessé, amikor egy másik lény létét tesszük szenvedésmentessé. Az Isten terve megvalósulásának akadályait gördítjük el az útból, amikor meggyógyítjuk a világot. Isten tervének beteljesülését segítjük, amikor többre adjuk a vallást a vallásnál, a tudományt tudománynál, a politikát a politikánál, az embert az embernél. Akik pusztítják a bolygót, Isten tervét és művét hiúsítják meg és teszik tönkre. Akik ma itt összejöttünk, Isten művét menthetjük meg magunktól. Az anyag menthetetlen, a lélek örök. Miért szükséges mégis megmenteni az iskolát? Ha az öröklétben így is, úgy is teljes a mérték, miért számít a hiány és a többlet az időben? Ha a szívben van a valódi égbolt, miért óvjuk a füsttől a kinti ismerőst? Ha idekint úgymint mindennek eldöntetett a sorsa, mi végre küzdünk, hogy összetartsuk, ami szétesik, hogy kiálljuk a „hetedhét próbát”? Isten nem ráz le magáról, nem űz ki magából, nem hagy el. Szived értünk, hogy kinevelődhessünk a teljességünké. Jól tudjuk, a törvényeket és azok betartatását nem a mulandóért, hanem a mulandóban szenvedő Örök kínjai enyhítéséért hoztuk és szorgalmazzuk. Az Isten áldozatot hoz a kinevelésünkért, mi pedig el kell kövessünk mindent a szenvedése enyhítéséért, mert az Isten nem hagy fel a világgal. Itt szeretetét csak megvilágosodásunkkal, és az abból eredő szeretet-létezéssel, gondoskodással hálálhatjuk meg. Meg vagyok győződve arról, hogy Önök mind jószándékból akarják a saját vallásukat győzelemre vinni. Azt hiszik, csak akkor lehet béke, ha egy vallás marad, és az azok közül lesz, amelyek az Önökéi. Tegyük fel együtt a kérdést: van-e az Istennek

kevesebb szenvedést okozó mód, mint ez az Önök terve? Van. Mégpedig, ha megtartják mindenüket, de még annál is többre adják. Ha a tudományt, a vallást, a politikát ezek abszolútumává teljesítik, szabadítják. Ha magukat vallás-felettibe szabadítják. Ha a tudatukat az elme tébolyából a lélek valóságára szabadítják fel, és megeseő szívvel a világról gyógyítva gondoskodnak. Ha a példájuk által a világ maga akar eggyé válni, és a vallások maguk akarnak vallás-felettivé teljesezni, és a népek nem parancsra, nem félelemből, és nem a gerincükkel hajolnak meg gyűlöletben, hanem a szívükkel szeretetben, bölcsességben, örömmel. Nagy tisztelettel felkérek mindenkit, hogy tartsák meg beszédeiket. Jómagam jegyzetelni fogok, és minden témakör végén reflektálok. Majd záróbeszédem megtartása után szavazni fogunk: elvetik-e az egybegyűltek, hogy kiálljunk, tegyünk, vagy szükségesnek tartják, mint ahogyan én. Témakörönként fogunk haladni. Hála Önöknek, hála Istennek! Kérem, kezdjék meg felszólalásaikat saját maguk közt eldöntött sorrendben!

A meghívó ekképpen nyitotta meg a találkozót. Ezeket én most a saját hangomon mondom, a találkozót megnyitó, a meghívó felszólaló hangját azonban suttogós-vénes, elfojtott hangúnak tudom jellemezni. Kivehetetlen karakterű hangúnak. Foszlányokat beszélek el csupán mindabból, amiről Három nap, három éjen át, alvatlan, pihenés nélkül szó esik. Révedek, s látom, hallom, hogy küzdenek magukkal a megjelentek. Bizony magukkal küzdenek, hogy ki nem pukkannak, hiszen tudva tudják már az első perc előtt, hogy minek kell majd meglennie. Csak szelídülésükért van egyáltalán az egész virrasztó szer, már az odaúton tudták, hogy vége egy nagy kornak, és belenyugodni tartott ily sokáig abba, hogy változni és nyilvánulni kell.

És bizony fel is szólalnak sokan, ezekről én itt most nem beszélek. Képzeljék el, hogy rengeteg felszólaló rengeteget beszél, én a lényegét fogom csak Önöknek elmesélni.

Az időknek szava, a csillagoknak törvénye van. Aki nem lovagolja meg, ha a Plútó és a Szaturnusz tánca jön, azt vonzolja és összetöri, ami jön. Ki kinevelődik, megsegíti a Földet, ki elbukik, felzabálja azt. Ki kinevelődik, megsegíti Istent, ki elbukik, csak megkínozza Őt. Részleteket közvetíthetek csak a három nap, három éj nagy csatájának csörtéiről: behajolok egybe, beszélnek, kihajolok belőle, újabba hajolok, belebökök a szövetbe, és a fátyolon átlesek, közvetítek. Van, hogy nincs eleje vagy vége, csak közepe. De jó szívvel teszem. A többit összerakja, akinek kedves. Tán azt sem jelzem, melyik részt ki mondja, úgysem ismeri senki azokat, akik beszélnek. Valamint úgyis ki tudja majd mindenki következtetni abból, amiről beszélnek. Így járulok hozzá ahhoz, hogy pártatlanul hallgathassunk, érezhessünk, mérlegelhessünk. Tudni lehet, hogy melyik részeket ki mondja. Lélektől lehet tudni. Az árnyékok, a pálmák meghajolnak, kiegyenesednek, a történelem kövei megemelkednek, majd visszaülnek töltekezni, figyelni és sügni. A madarak elhallgatnak, a csillagok a nappali ég mögül igyekeznek nem beleszólni semmibe, bár alig tudják visszafogni magukat. Áldott, áldott, áldott diskurzus kezdődik. Kár, hogy a kipusztulás rémképe hozta csak össze. Révedek, s mondom, mi elhangzik, innentől nem színezem, nem jellemzem, hanem álljanak itt csak a fontos szavak, csak a fontos szavak!

⊙

A bölcseket meghívó mindenki beszédét végig várja, kivéve akkor, ha egy-egy kérdést egyenesen neki intéznek, egy-egy kijelentéssel közvetlenül őt szólítják meg. Megfigyelem, erre leszek figyelmes, ahányszor behajolok a fátylon. Íme, most ez van, ezt látom:

– Valóságról megpróbálni szavakkal beszélni, elmondhatatlanról valamit mondani, az gondoskodásból igazság. Ám szavakkal előidézni a valóságot már hazugság. Arról beszélni, amit látva látunk: költészet. Arról beszélni,

amit nem látunk: képmutatás. Az első életet, a második öl és megrekeszt. A legkisebbek előtt hajlunk meg. Önök mindent tudnak, amiről szót ejtek. Nem kioktatás ez. Ha Önök azok, akiknek el kellett ide jönni, mindent tudnak, mielőtt kimondanánk. A legkisebbekért beszélünk, és arról dönteni vagyunk itt, hogy önekik hogyan meséljük el az igazi valót. Arról döntünk most, milyen eszközzel is térjen innen majd mindenki a saját „egyházához” haza, hogy azt többre adhassa. Hogy nyilvánuljanak meg a bábvezetés, a világ előtt, hogy az erőfeszítést tegyen, úrrá legyen magán, és meggyógyítsa a Földet. A módszerről dönteni jöttünk, mert a valót ismerjük mind. A legkisebbek nem ismerik. Arról határozzunk, Nekik hogyan tudjuk jól megmutatni.

○

– Sohrevardi azt mondta: „szíved elragadtatásával olvasd a könyvet, mintha csak Neked íródott volna!” Ám van, amit készre építenek, de egyből romokká épül, és valaminek csak a tégláit adják a kezekbe, de ezek a téglák élő téglák, amelyek Valósággal világolnak. Nem az segít különbséget tenni, hogy évezrednyi romokat sepergetünk, míg kihalunk. Nem az – ez hangzik el, és a bölcsök hunyorogva, hűmmögve helyezkednek párnáikon.

○

– Csak a hasonló ismeri meg a hasonlót. Ha Önök azonosak azzal, amivel én, ismernek engem és magukat is, és mindazt, amit mondok. Csak aki nem azonos azzal, amivel én, az nem ismer, és az nem szíveli, amit mondok. Én máskor tekintettel szoktam lenni, ám ez az alkalom az utolsó. Ha innen kegyes, mosolygós, hazugon állunk fel a végén, akkor rajtunk veszik el a világ. „A próféták leírnak, Isten barátai felfednek” – mondja Nasafi. Legyenek hát Önök is Isten barátai! Ha Önök nem vívják meg az armageddoni csatát magukban, és nem győzedelmeskednek a Valóságban, Világosságban,

szeretetben, bölcsességben, lélekben, gondoskodásban, akkor a legkisebbek hogyan fognak? Ha Önök nem mutatnak példát, akik a legkiválóbbak, akkor mindenki elbukott. Ha nem Önök a legkisebbeknél is kisebbek, és a legszegényebbek, legszerényebbek, legegyszerűbbek, legutolsó, bizony nem állja ki a próbát az emberiség. Ha azonban Önök azok, akkor gyógyítani fogják velem a világot!

○

– J. Campbell szerint „az a társadalom, amelynek nincsenek megtartó és összetartozást biztosító mítoszai, pusztulásra van ítélve.” Amit már én teszek hozzá, hogy ezért tartunk itt. Mert a mi mítoszaink korrumpálódtak. Akik a tudomány, a lélektan oldaláról képviseltetik magukat itt, láthatják, hogy a tudomány, a vallás, a politika válságban van. Mindannyiunk érdeke, hogy a korrumpálódott mítoszainkból átmentsük a jót, szentet, megtartót és összehozót. Valamint új mítoszt teremtsünk, amely éltet és emel.

Amikor a török sereg elérte a Buda alatti területeket, a magyar vezetés meghökkenve konstata, hogy az kikerülve Budát, egyenesen Budaszentlőrincce vonult, és a pálosok központját ostromolta meg, majd később gyalulta le a föld színéről; nem a fővárost. Nem a főváros volt a legfontosabb célpontjuk, hanem a szakrális központ. Testvérek voltunk, vagyunk, leszünk, csakis vallásaink különböznek, és lesz majd idő, amikor azok sem fognak különbözni. Ismertek minket mindig is, tudták, hogy sosem győzhetnek le igazán erővel, amíg a mítoszt, amiben a lelki erőnk gyökerezik, el nem pusztítják. A mítosz ellen viseltek hadat legelőször is, és csak aztán minden más ellen. A templom égett, a tornyai kéményekké lettek, a hajója kemencévé. Az arany csak úgy folyt kifelé a kapuján. Azután minden követ széthordták, és a földjét felsózták. A mítosz megsemmisítésének egyik nagy sakklépése volt ez. Vajon e pár száz év alatt sikerült-e teljesen kiirtaniuk?

A nyugati oldal ugyanezt tette később. Elvették a népem dicső múltját, és hamis tananyaggal helyettesítve belevertek valami dicstelent. Vedd el a mítoszt, és az ellenállás megtörik! Vajon sikerrel jártak-e a néhány száz év során? Íme, itt vagyok, az arcom a népem arca, és létezem, kiállok, élve élő mítosz vagyok, és mindennap újabbak teremnek, élednek, állnak fel. Letagadható, kinevethető, eltussolható, lelegyinthető, ignorálható, de létező megtestesülései a rejtezőnek. Vajon miből lettünk, ha sikerrel jártak, akik a mítoszt évszázadokig irtották? Ha a mítosz hazugságból lett volna, magától is kiveszik; ám, mivel a mítosz élve élő Életből, Világosságból, lélekből, igazságból, bölcsességből, szeretetből és Valóból ered és éled és létezik... a teljes tarolások múltán is kiirthatatlan, és mindig feltámadó. Tudom, egyetértenek, ha azt mondom, mi lehetne erősebb a valódinál? Nem írni kell mítoszt, hanem megélni és megteremteni. Ha nem tudják végrehajtani az átmentést, és az új, élő mítosz megteremtését, nem Önöknek kell itt lenniük velem. Ha Önöknek kell, képesek rá, és meg is kell tenniük, hogy senki és semmi, Isten se szenvedjen miattunk. „Csak egy vallás létezik, egy módja van annak, hogy Istent ténylegesen dicsőítsd: ha nem vagy gonosz.” Ezt üzeni Hermész Triszmegisztosz. Ne mulasszanak, és teljesítik ezt!

○

– „Amikor eljön a nagy megrázkódtatás, minden megváltozik majd” írja a Szent Korán 79:34. Ezt vallják páran itt, urak. Csak az Élet ismeri fel az Életet, a halál nem látja meg az Életet. Ami Önökben élő, felismeri azt, ami bennem élő. Ami Önökben halál, csak a holtat látja. Aki látja bennem a teljes Életet, maga is élő. Aki csak a holtat látja bennem, maga is holt. Azt hiszik, a „nagy megrázkódtatás” halált hoz az élők közé, pedig a holtak közé hoz Életet. Azt hiszik, csak nép, ország, földrész nagyságrendben mehet végbe a „nagy megrázkódtatás”. Pedig személyenként ugyanúgy végbemehet. Az összeomlás felismerést hoz, és

nem csak kinti, de benső világok is megrázkódhatnak. Testben csak halálok után támadhat fel a személy is, a világ is, de a lélekre lélekben feltámadáshoz meg sem kell egyiknek sem halnia. Akik szellemet anyagba, lelket tébolyba süllyesztenek, kötnek, rossz utat járnak, járatnak, és kínozzák a jótevő Istent. Akik az anyagból a szellemet, tébolyból a lelket megszabadítják, azok jó utat járnak, és segítik az Istent. Akik az anyagot átszellemítik, gondoskodva, szeretettel, bölcsességgel, azok Istennel harmóniában cselekednek. Amikor Önökben eljön a „nagy megrázkódtatás”, általa felismerésben részesülnek. Boldogok, akik nélküle is képesek a tudatukat az elme tébolyából a lélek valóságra felszabadítani, mert ők csak szemlélői lesznek a megrázkódtatásnak, és megélői a Világosságnak. A többiek csak szemlélői lesznek a Világosságnak és megélői a megrázkódtatásnak. Krisztus szavait idézem: „Elmegyek az Atyámhoz, és a ti Atyátokhoz, hogy elküldje nektek a Vigasztalót, aki felfedi előttetek a Szellem üzenetét.”

S mit mondott Abdullah Ibn Abbas? „Ó, emberek, ha elmondanám azt a sort nektek úgy, ahogy a prófétától hallottam, megköveznétek.” Isten kegyelméből, akik nem hajlandók megismerni a Világosságot, megismerik, mi nem az, hogy kinevelhessék magukat valódiakká. Az Önök vallásai csak a törvény ruhái. Jaj azoknak, akik a törvény ruháit a törvénynek mondják! Jaj azoknak, akik maguk nem teljeseznek vallásból hitbe, hitből tudásba, tudásból bölcsességbe, abból szeretetbe, gondoskodásba, abban látva látásba, abban azonosságba, élve élt Életbe! És ha maguk nem teljeseznek, másokat sem engednek teljesezni. „Ha elmondanék egyet is a Krisztus szavaiból, köveket fognátok, és megdobálnátok engem, de tűz gyulladna a kövekből, hogy megégessen ezért benneteket.” – így szólt apostol Tamás. Ennyire messze vannak a vallásaink a valóságtól, és a ruha a törvénytől. A törvény vallások feletti. A valódi könyvek a kétszeres mélység könyvei, melyek magasság feletti mélységben, a Napra íródtak, szivárvány betűkkel.

Akik szemmel néznek, kiégne a szemük, és egy szavát sem látnák. Mégis azok sanyargatják vezetőként a népet, akik csak szemmel, és nem szívvel-lélekkel fordulnak feléjük. Ezek írássá teszik az embert, és nem élő emberré teszik az írásokat. Halott szabályokba fojtják a népet, és nem szabadítják fel élővé a halott szabályokat.

⊖

– Magamnak semmit se kérek. Ezt a testet, nevet elfelejthetik, miután eltávoztunk innen, ám kik könnyítsék meg Isten dolgát, ha nem Önök, akik a legközelebbi hozzátartozóinak tartják magukat? Kik Önök, ha nem könnyítik meg? Az idők szava újra beszél hozzánk: teoretikus fasizmus kihalással, vagy teljes kifejlés és felszabadulás. Az egyik a szabadossággal bünteti a szabadságot, a másik az út a szabadságba. Szűk köröknek tartják fenn az igazságot. A tömegek misztikumot kapnak és akarnak valóság helyett. Vallást kapnak bölcsesség helyett, politikát kapnak szeretet és gondoskodás helyett, oktatást kapnak igazság helyett, jogot, meg egyenlőséget kapnak igazságosság helyett, embertelenséget kapnak emberség helyett. Darabok, férőhelyek, kartoték-adatok lesznek emberek helyett. Önöknek el kell engedniük a hatalmat, teljesen! És el kell engedtetniük mindenki mással is! Erre csakis a szeretet képes, és a teljes őszinteség. Csakis az egész emberiség bölccsé szabadítása mentheti meg a bolygót.

⊖

Áthajlok, látva látom: sokak, harmincöten, akiket a levelek és a népeik választottak, egymás után ezeket mondják. Egyik ezt, másik azt, de összesítve ugyanarra utalva fejtik ki, hogy láttak elnököket azt ígérni, megválasztásukért cserébe felfedik a földönkívüliek titkait, nyilvánosságra hozzák az aktákat, és elmondják a népeknek a tudható igazságot. Aztán amikor be akarták tartani a szavaikat, megválasztásuk után

náluk is hatalmasabb körök megtiltották nekik. Akik mégis erősködtek, azoknak megmutatták a negyedét annak, amit tudni lehet, és az elnökök sírtak, majd úgy határoztak, hogy elállnak a szándékuktól, és nem tartják be ezen ígéretüket. Összeomlottak, sírtak, és úgy döntöttek, hogy amit megtudtak, olyan döbbenetes, hogy nem szabad megtudnia az emberiségnek.

– Mi, akik itt vagyunk, ha meg sem szólalunk, akkor is tudjuk, hogy tudjuk, hogy tudjuk és tudjuk. El tudjuk viselni, amit az elnökök sem viseltek, mert sok éven át növeltük az ellenállást a testben. Tudjuk és elviseljük, amit tudunk. Ám ha az elnökök összeomlottak, mennyivel inkább tönkremenne az egyszerű nép? Felkérünk, különböztess meg magad a Mábustól, a Félszeműtől, az Antikrisztustól, Lucifertől, a Fenevadtól, és beszélj nekünk egy éjen és egy napon át mindarról, hogyan emeljük az emelhetlent és az emelhetőt! Hogyan gyógyítsuk a gyógyíthatatlant és a gyógyíthatót? Hogyan mondjuk el az elmondhatatlant és az elmondhatót, úgy, hogy ne tudják meg, amit nem kell, de megtudják, amit meg kell? Dolgozd ki a módszert, hogyan lebbenjen fel az újabb fátyol úgy, hogy előbb emelkedjenek, mint összeomlanának, és ne előbb omoljanak a lebbenéstől össze, mint ahogy emelkednének!

Így beszélnek, majd a megkérdezett átnyújtja segítőjének a könyvet, amelyet Smirnához írt, és amelyet ki is adott, *Méhdí levelei Smirnához* címmel. A segéd órákon át, hangosan felolvassa az egész könyvet. Bólogatnak a bölcsek a csillagok alatt. Amikor a tolmácsok is és a segéd is elhallgat, és a hajnal első szellője megérkezik a tűzhöz, lefejtik magukról az állatszörméket, amelyek a hideg éjben jól tartották őket. Teát töltenek, gyümölcsöt, zöldséget vesznek magukhoz. Telik az idő. A hajnali fényvel a megkérdezett is szóra emelkedik. Egy napja és egy éjszakája értekeznek. Nem alszanak, s ő látva látom, folytatja a válaszok megadását.

– A következőket a következő módokon javasolom, hogy a nemzetek számára kinyilatkoztassák, így szólítsák, s ekképp emeljék mindahányat. Nemzetek, meg kell kötnötök a saját

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

egészen egyszerűen elpusztíthatatlan. Egy módon sikerül mégis elpusztítani: a kanász legény hagyja, hogy őt is lenyelje a kis gömböc, előveszi odabent a bugylibicskáját, és belülről kiszúrja, kipukkasztja a gömböcöt.

A vallás válságban van, a politika szintén. Ezek nem nyitják meg a zárt rendszert, hogy a Gresham-törvényt feloldják. Meghódítani pedig csakis a szeretet képes égi, tiszta módon a lényeket. Belül tágasabb. A Szentlélek által vigasztalók örökségére tekintetek. Ez az örökség gondoskodik arról, hogy ne féljete. Magatok akarjatok megszelídülni, megnyílni! Magatokban tudjátok megnyitni a zárt rendszereket. Odakint nem nyitja meg egy szekta, vagy párt sem. Befelé és felfelé tudtok megnyitni bármilyen zárt rendszert. Tegyétek meg, ha megértetek az elhatározásra!

○

– Allah, Éli, Él, Élő, élő hím, Elohim, az Egy élő Isten. Sok nép különböző nyelvjárásokon vette át az Abszolútum Egyet jellemző, megnevező nevet, szót. Minden tan gyógyít és emel és szabadít, éltet, étet, etet, itat, táplál, segít, boldogít. Ami nem ilyen, az áldozatul esett azoknak, akik átírták, hogy a saját érdekeikre hajtogassák a világot. Minden csoda három napig tart, mert a harmadik napon megjelennek azok, akik ha le nem tagadhatják, akkor vakvágányra terelik, átírják, besározzák, hatástalanítják, eltussolják, elhazudják, elfojtják, ellehetetlenítik, és azt hazudják, hogy megtörtént és sikerült, és az általuk szétmérgezett, tönkretett, torzó Az. „Hát nem látják? Hát az!” Van, hogy eleve gyalpók hazudják magukat angyaloknak, hogy tévútra vigyék, ami mindenképp meg kíván születni. Van, hogy valódi forrásból indul el valami, és hamvába halasztják, hogy hatástalan legyen. Gyógyító tan kerül közkézre, de a köz urai az érdekeikre ferdítik azt. Így lesznek, lettek Világosság tanokból csupán fény- és sötétség tanok. Szeretettel gondoskodó tanokból hódító- és gyilkos parancsolatok. Élő Egy kezdte mindezeket, és nem csak hogy az ember, de az

emberek közt is az altató, ártó érdeke emberek fejezték be végül. Ami élő tan, és az Élettel, Világossággal áll együtt, és emel, világosít, gyógyít, szeret, gondoskodik, az megtartotta az Élő Egy kinyilatkoztatását. Amelyik életellenes lett: térít, hódít, nyomorít, megoszt, és nem összebékít. Az nem tartotta meg az eredendő kinyilatkoztatás elemi tisztaságát. Az ilyenek nem tartották meg az Élő Egy akaratát. Ami megoszt, nem az Élő akaratát követi. Ami az elme tébolyába köti a tudatot, és nem hagyja a lélek valóságára eszmélni azt, az nem az Élő akaratát követi. Ami kényszerít, térít, öl, csal, lop, foszt, bomlaszt, megoszt, háborúságot szít, nem az Élő akaratát követi. Akik azt mondták nektek, hogy fegyverrel meg fogjátok téríteni a világot, a veszteteket akarták, a javaitokat akarják, az országaitokat akarják. Vajon a ti szíveteket bárki megtérítheti fegyverekkel? Ismétlem, pedig evidencia: hiszen csak ami, aki előtt a ti szívetek hajol meg szeretetben, az térített meg benneteket. Csak aminek, akinek a ti szívetek, és nem a gerincetek hajol meg, annak szelídültök meg valóban.

Hogyan hihetitek tehát, hogy jót akartak és igazat mondtak nektek mindazok, akik fegyverrel küldtek titeket a világ megtérítésére, és nem Világossággal, Élettel, szeretettel? Egyenesedjete fel a ti gerincetekkel, és csak annak szelídüljete meg magatok is, aki szeretet, és nem a szeretet nevében hazugság! Aki jóság, és nem annak nevében csalás és ártás. Aki Világosság maga, és nem fény vagy fényhozó. Mert a Világosságot nem kell elhoznia senkinek sem számotokra, hiszen abból származtok mindannyian, és az bennetek él! Mindnyájatokban! Nem téríthetitek meg tehát fegyverrel, kényszerrel a világot, hanem csakis szeretettel, gondoskodással, barátságban. Ahogyan ti sem szelídültök meg háborútól, az Élő Egy ígét sem fogjátok a világnak adni fegyverekkel, háborúval. Csakis szeretettel. Mert nem elég az Élő Egy Világosságot a fejekbe juttatni, attól a népek nem világosodnak, nem szelídülnek meg, nem térnek meg az elme illúzióiból a lélek világosságára. Csak a jóság, és

nem annak nevében elkövetett rossz által térnek meg. Csak a szeretet, és nem annak nevében elkövetett gaztettek által ébrednek meg az Élő Egy Világosságra és Életre. Akik a veszteteket, javaitokat, földjeiteket, kincseiteket akarták, akarják, olyan parancsokat adtak nektek az Élő Egy parancsai helyett, amelyek miatt, amelyek alapján sosem járhattok sikerrel, valamint magatok is kipusztultok és elkárhoztok. Megosztottak benneteket, hogy elgyengüljete. Bűnbe vittek benneteket, hogy elveszítsétek magatokat, és elkárhozzatok. A szeretet-missziót, a világ gyógyítását létrontássá és önsorsrontássá nemtelenítették, és az isteni szabadságharcot hatástalanították. Türelmesek legyetek a végtelenségig! Mindenki a saját ütemében szelídjül. Akiben nincsen meg a szavaitok jelentése, annak beérési időre van szüksége azok megértéséhez. Az emberek jó szóra vágnak, nem okoskodásra. Számukra fontosabb a törődés, mint a megfejtés. Ha a megfejtést törődés nélkül adjátok, nem fogják fogadni. Ha szeretettel, törődéssel adjátok nekik, tovább is fogják adni, szeretettel és törődéssel. Bárkiből előtörhet a legrosszabb. Mindenki ott van a legrosszabb. Az ember alapvetően gyenge, mivel lehetőség a nagybetűvel Emberre. Csakis a neveltetés, a kinevelés, a bölcsesség emelheti fel gyilkosból szeretetbe. Beismerni, hogy gyengék vagyunk: egy biztos alap. Az önhittség pedig légvár. Engem se vegyetek példaképnek, hanem az Élő Törvényeket. Én esendő vagyok, az élő törvény tiszta. Egy vagyok azok közül, akiknek megbocsátottak. Az ember lehetőség a nagybetűvel Emberre. Csak lehetőség... és Krisztus az Ember.

⊙

– Ne az embert bánts, hanem a tudatlanságától segíts megszabadulni! Adjátok egymásnak ajándékba a tanításaitokat, vallásaitokat, tanaitokat, mindazt, ami szerintetek is érték! Ne az embert bánts, hanem a tudatlanságától segíts megszabadulni, és azt sem

beavatkozva, hanem közvetetten gondoskodva! A szabadságod addig ér, míg másét nem korlátozza. Nem az ember az ellenség, hanem a tudatlansága. Ez segítsen mindnyájatokat a pártatlan szeretetben, megmaradásban! Nem az ember a bűn, hanem az ember bűne a bűn, és azt sem támadni kell, hanem elvenni, feloldani, és azt sem lehet haraggal, erővel feloldani, csakis megértéssel, bölcsességgel, gondoskodással és szeretettel. A cél nem népek, emberek megbüntetése, hanem a bűn feloldása. Feloldani sohasem lehet büntetéssel. Aki büntet, a bűnös bűnét magára is átveszi. Aki büntet, a bűnös bűnét magára is átveszi – hangsúlyozom még egyszer. A megértés és megbocsátás, valamint a megbánás, a szívből jövő-, valós-, őszinte megbánás és változás, a jóra válás oldhatja fel a bűnt. Megbánás, megbocsátás, szeretet oldhatja fel a bűnt. Bosszú, büntetés, harag, kényszerítés sosem fogják igaziból, tényleg feloldani a létrontást, csakis a megbánás, megbocsátás és szeretet. Nem valódi megtérés az, ha egy ember vagy egy nép leigázva, kényszer alatt, kínoktól azt vallja, hogy megtért. A Világosság embereinek nem az a feladatuk, hogy hamis megtérésre kényszerítsék a világot, hanem, hogy felszabadítsák azt az elme tébolyából a lélek valóságára, és a szíveket nyerjék meg igazából a bölcsesség abszolútumának, aki az Egy Élő Világosság és Élet. Ezt pedig csakis szeretettel, bölcsesség-ajándékozással, gondoskodva, nem beavatkozva, nem térítve, hanem példával elöl járva tudhatják megtenni. Az Egy Élő az angyalain, a királyain keresztül, a prófétáin keresztül kinyilatkoztatta, kérte, hogy nyerjétek meg a Valóságra az egész illúzióban eltévelyedett emberiséget. Azt kérte, hogy létetekkel, és cselekedeteitekkel bizonyítsátok előtte és egymás előtt, hogy az ő családja vagytok, lettetek. Azt kérte, hódítsátok meg a szíveket az igazságnak. Nem mások és magatok megölésével, nem a világ kényszerítésével és elpusztításával bizonyíthatjátok, hogy az Abszolútum Élő Egy családja vagytok, mert azzal csupán egyetlen tettet hajtotok végre, és az is üres, és eredménytelenségben áll. Nem az áldozza az

életét, aki önmagáért teszi azt, és nem az, aki a halálát áldozza, hanem aki az egész életét másoknak, másokra, az Élő Egynek szenteli, és leéli azt. Nem az szerzi meg a szíveket az abszolútum Élő Egy Igazság, a Világosság, az Élet számára, aki megöli azokat a szíveket, hanem aki eléri, hogy a szívek szabadságukban, önszántukból megnyíljanak az abszolútum Élő Egy Világosságára, szeretetben, bölcsességben, gondoskodásban. Az áldozatbemutatás tilos, hasztalan is. Másokat feláldozni bűn. Az áldozathozatal a helyes. És nem halált áldozni, hanem az életünket rááldozni az ügyre, az emelkedésre, mások felemelésére. Ez az áldozathozatal. Akik halállal áldoznak, a világ megrontói. Akik az életüket szentelik az Életnek és Világosságnak, valamint a világ emelésére, gyógyítására, átszellemítésére, azok élve élnek az örök és végtelen és teljes Abszolútum Élő Egy Valóságban. Akik ártnak, a halállal elmúlnak. Akik gyógyítanak, gondoskodnak, emelnek, átszellemítenek, szeretnek, bölcsülnek, azok az étellel élve élnek örökké. Effata! Nyílj meg! Legyen füled a bölcsességre! Akkor lesz füled a bölcsességre, ha szívedben is helye lesz a bölcsességnek, és a fejedben is megjelenik a szavakat jelentéssé szabadító gondolkodásmód. A költészet-állapot a küszöb az elme illúzióiból a lélek világosságára ébredésben. Gyermeki rácsodálkozás, a mindig mindent újnak- és teljességben látás szent képessége ez. Nem fosztjuk meg a dolgokat azok teljességétől azzal, hogy megítéljük, elnevezzük, és mérjük, osztályozzuk őket. Effata! Nyílj meg! Aki fel tudja tenni a helyes kérdést, csakis abban van helye a helyes válasznak. Akiben az összes szó valódi jelentése megvan, és működve van meg, csak az tud olvasni a sorok között. Csak az gyönyörködhet teljességgel, csak az érti meg a szimbolizmus verseit, dalait, csak az élheti meg a költészet-állapotot. Aztán amikor megélte, elengedheti a szavakat is, és jelentésükké teljeseedik. Elengedheti a jelentést is, és a teljes valóságra eszmél. Hallj, érts, láss, azonosulj, engedj el, gyönyörködj, szeress!

Az önmegismerést követően megeső szívvel odafordulunk segítségül a nagy megismeréshez. Elfogadjuk az Ég kegyelmét, és gondoskodunk. A megvilágosodást követően a jó ember nem kilép, hanem mint egy jó hajóskapitány, teljesen, egészen a süllyedésig a legénységgel marad. Effata! Nyílj meg! Akik gondoskodásnak, és az Élő Egy számára kedvesnek tartják a térítést, hódítást, kényszerítést, sanyargatás, lopást, csalást, adóztatást, kamatot, sarcot, erőszakot, kínzást, büntetést, azok tévednek, és azokat félrevezették, becsapták, kihasználták saját önző érdekeik érvényre juttatásához, s a világ megrontásához. Azok bűnt követtek el, és lelki üdvüket, tisztaságukat, életüket, javaikat, földjeiket saját és családjuk, népük jövőjét is az átverőiknek adták, és nem az Abszolútum Egy Élőnek. Azok nem bizonyították az Abszolútum Élő Egy előtt, hogy az ő családjuk, hanem ehelyett másra adták az életüket, lelküket, mindenüket.

Effata! Nyíljatok meg, és lássátok, halljátok, értsétek a bölcsességet, amely a szeretet hangja, képe! Térjete vissza az Abszolútum Élő Egy ösvényére, és bizonyítsátok valóban, igazi, értelmes, tényleges módokon azt, hogy az ő családja akartok lenni, az ő eklézsiájához akartok tartozni!

Bocsássatok meg mindenkinek és magatoknak, és kérjete megbocsátást! Tartsatok bűnbocsánatot, és fogadjátok azt! Tartsatok önvizsgálatot, és tegyetek szert bölcsességre! A szíveket nyerjétek meg példamutatással, gondoskodással, szeretettel! Csak a koronától még nem lesz király valaki, ám ha bensőjében király valaki, korona nélkül is király. Ha érdemtelen, erénytelen, tompa, önző érdeklényt tesztek a trónra, a világ elsorvad, és szenvedni fogtok. Egyedül a legszerényebb, legutolsó, legkisebb, legszeretőbb és -szeretetreméltóbb szakrális király az, aki úgy illik a trónra, hogy a világnak virágzást hoz, az embernek boldogságot, boldogulást. Nem kedvelem a királyokat, csakis a valódi, égi, jóságos, gondoskodó, szakrális királyt kedvelem. Ő nem a koronázástól lett király, hanem eredendő világossága hozta, hogy megkoronázzák. Ám sose feledje senki: tompa, önző,

vágyakozó, féltő népeknek bármilyen csodás rendszere is legyen, romlást teremtenek. Bölcs, ébredett, gondoskodó szeretet-népeknek akármilyen rossz rendszere is legyen, virágzást teremtenek. A rendszerek mind tökéletlenek, tőlük minden romba dőlhetne, csakis a bölcs, szerető nép az, ami megmentheti a világot az összeomlástól. Azonban azt hihetnétek, hogy cselekedetek által gyógyulhat meg a világ a legeredményesebben, leghamarabb, legbiztosabban.

Mindemellett a természetet azzal segíthetitek a legeredményesebben, ha békén hagyjátok, és nem vonjátok ki belőle magatokat, hanem az egész részeinek tekintitek. Tegyétek vissza bele, amit kivettetek; magatokat is. A dolgok úgy vannak legjobban, ahogyan az emberénél teljesebb tudat, az emberénél nagyobb bölcsesség és erő magától kormányozza azokat. A tompa ember a legjobb szándékkal, tudással is csak elvesz a teljességből, tökéletességből. Most egy újabb korszakot zárunk. Egy olyanba lépünk, ami mindent mindennel összemossa, és így próbálja meg az emberiséget, hogy túléli-e, vagy nem, hogy csak túléli-e vagy élve élő és csodálatos lesz, mint amilyenek szánták. Amennyiben nem állja ki a próbát, életképtelennek, életellenesnek bizonyul, és ami a dolgokat összemossa, őt kimossa, elmossa a képletből a megsemmisülésbe. Nem az élőhelytől van az Élet, hanem az Élet örök, és élőhely nélkül is van, és az élőhely terem meg általa. Így pusztán az ember sosem fogja elpusztítani a bolygót. A legnagyobb mocskból is újraéled, mert az Abszolútum Egy Élet és Világosság az eredete, aki végtelen és kiapadhatatlan életforrás. Belőle bármikor újrat terem minden.

Mi hát a tétje, értelme az élőhelynek és az élőlények létének? Az isteni szeretet önkéntelen és szándékos megnyilvánulásai egyszerre. Az Abszolútum Primordiális-logosz szeretete megrezgette a lehetőségek ürességet, és nemtelenül tereket tükrözött, amelyeket nemes teremtéssel, lélekkel töltött be és ki, és szellemmel hatott át. Az Információ gondolattá nemesült, a gondolat Igévé, az Ige hanggá, a hang hangokká, frekvenciákká. A Világosság

fénnyé, a fény hővé, a Teljesség-részek egészévé lett. A lélekkel áthatás nemes teremtséssé lett, az anyag frekvenciákkal teremtsése és rendezése nemtelen teremtséssé lett. Az abszolútum Egy Élő, aki él és éltet, így nyilvánult meg minden módon, ahogyan az nem a legtöbb lehetséges, hanem a legkevesebb szükséges. A legkevesebb szükséges pedig az Élet, és a lények szabadulásához, és a szeretet megnyilvánulásaként, a csodálatos létezéshez elég. A teremtsés ezen első fázisa a tiszta teremtsés-teremtsődés, a második és sokadik fázisok következtek, következnek. Az Elsődleges Élvezők, elsődleges közvetlenül az Élőből teremtsenek is teremtseni kezdtek. Ugyanígy nemes és nemtelen teremtsést hajtottak végre, a sokadlagos teremtsettek a teremtsettek által teremtsettek ugyanígy nemtelen anyagból, finom- és sűrű anyagból és nemes, eredeti Isten-lélekből állnak, álltak. Aztán minden összekeveredett és elfajult az anyagi, nemtelenül teremtsett frekvencia-világokban. Egyes teremtsett lények a tudatukkal a lélek mennyországból az elme illúzió-képzet labirintusába tévedtek, és ott eltévedve elfelejtették valós eredetüket, értelmüket, céljukat, és féltő, vágyakozó zsarnokokká váltak.

Az ilyen teremtsők elszeparálták világaikat, hogy uralkodhassanak azokon. Megtiltották, és megakadályozták az ébredést, a bölcsességet, és tompán tartották a világaik lakóit, hogy uralkodhassanak rajtuk. Az Egy Élő Abszolútum helyett magukat kiáltották ki isteneknek, és a Valóság szabad Világosságának megélése helyett a nemtelenség börtönének tompa szolgahadává butították teremtsményeiket. Ez hát a huzavona eredete, ebből fakad az emberiségek hanyatlása és éledése, és megszabadulása vagy kipusztulása. Arkhónjaitok a lélek igazsága helyett az elme hazugságába vesztek, és sanyargatnak benneteket. Ez az évmilliárdos szabadságharc oka. Elsődleges teremtsettek, sokadlagos teremtsettek által teremtsettek, angyalok, arkhónok, dékánok, szlévek, emberek, minden frekvencián különböző lények mindahányan az elme tébolyába sülyedéstől szenvednek, vágnak, félnek, kínoznak, ölnek,

rombolnak, és mindahányan a lélek valóságára eszmélésben szabadulhatnak fel. Mindazok, akik vallások hívői, és többre tartják a szót a szeretetnél, az engedelmes tompaságot és ártást a gondoskodó bölcsességnél, a rabtartást, butítást a szabadságnál, a hatalmaskodást az Életnél és Világosságnál, azok az elme tébolyának örület- és bűn-istenségeinek áldozatai, foglyai, kihasználtságai, felhasználtjai, és osztoznak azok örületében és bűneiben.

A világokat butítják, fogva tartják, és pusztulásuk okozói. A vallásaitok ezeknek az önző vágy- és félelemleányeknek az eszközei rajtatok, hogy az Abszolútum Egy Élet és Világosság, szeretet-istenben létezés szabadsága és boldogsága helyett az ő tébolyukban létezzetek, őket szolgáljátok, és ne egymásról gondoskodjatok szeretetben. Szabadságharcunk mégsem a cinkosok elpusztításából, mégsem az ilyen arkhónok, dékánok és szlévek megvetéséből álljon! Nem gyűlölettel és háborúskodással szabadultok fel, szerelmetes felek, hanem a bölcsesség, a gondoskodás, és a szeretet jegyében. Halál nem győzi le a halált, halál nem hozza vissza az életet. Csakis az Élet hozza vissza az életet, és győzi le a halált. Élettel álljatok ki a halál elé, és szeretettel a gyűlölet elé, és bölcsességgel a tompaság elé, és gondoskodással a háborúság elé, és emelkedjétek! Emeljétek fel ellenségeiteket is a bölcsességbe, hogy barátaitokká szabadítsa őket a bölcsesség! Adjátok azt ajándékba mindenkinek, és ne kérjétek érte fizetséget, mert nem létezhet hatalmasabb érték a népeink barátságánál, vallásaink felszabadulásánál, bolygónk felszabadulásánál, meggyógyulásánál. Amikor azt eléritek, kieszközlitek, és megtörténik, az lesz a ti igazi fizetségetek. Nincsen a boldogságnál nagyobb fizetség, amit akkor éreztek majd, amikor mindenki szabad lesz, bölcs, éber, gondoskodó, teljes, világos, élve élő, és a bolygó is meggyógyul. Amíg pokol él bennetek, odakint sem tud poklon kívül más testesülni. Amikor menny fog élni bennetek, odakint is menny fog tudni megtestesülni.

A bölcsesség, amely felszabadít, nem kívánja a bosszút, nem akarja sanyargatóink szenvedését, pusztulását; értük is van, nekik is szabadulás. Ebből a bölcsességből nyernek kiteljesedést, és amikor ők is kiteljesedetté lesznek, megbocsátást, megszabadulást. A bennünk élő pokol miatt nyilvánul körülöttük, a világaikban is pokol. Ha bennük az elme tébolyának poklából a tudat közvetlenül a lélek valóságának élő mennyébe ébred, akkor a világaik is mennyekké szabadulnak és teljeseznek. Látjátok-e már, hogy hol veszett oda a sok világ, és, hogy hol kerül meg ismét? Bennük veszett el, és tibennetek kerül meg ismét. Látjátok-e már, hogy a szeretet-világ reménységei vagytok? Nemesek! A lények, a bolygó, magatok, egymás, de még az arkhónok, dékánok és szlévek megmentői is ti vagytok! Bennem már azok vagytok. Istenben is azok vagytok. Már csak magatok előtt kell beteljesítenetek ezt a nemes önmagatokat. Isten már ismer benneteket. Most eljött a jelen, amikor ti is meg kell ismerjétek valódi önmagatokat, mert nem az Isten kedvéért vannak a szabadságharcotok próbatételei, hanem, hogy ti megismerjétek valóságotokat és megszabaduljatok. Hogy egymást megszabadítsátok. Akik közületek valóságokra ébrednek, nyilatkoztassák ki az arkhónoknak és minden úrnak, félelmetesnek, tekintetesnek, hogy a leghatalmasabb szabadulása is az ajándékotok! A legborzalmasabb, legfélelmetesebb megszabadulása és kiteljesedése is a ti szívetekből árad ki, és, hogy minden száműzött, letaszított és bukott hazatérése is abból a bölcsességből fakad, és abból a szeretetből, megbánásból, megbocsátásból ered, fogan, sarjad, növekszik és virágozik és terem, amelyet ti adtok a világnak ajándékba gondoskodva, szeretettel. Ott kezdődik a szabadságotok, hogy az elme örületéből és annak érdeklényei által félrevezetett intézményeitől, fizetett embereitől, hatalmaskodóitól, álvezetőitől, álvállásaitól függetlenné lesztek, és a lélek valójába ébredtek. Ott folytatódik a szabad létetek, hogy a lélek valójában az eredeti, igaz Valóságot, Abszolútum Egy Életet helyezitek figyelmetek és szívetek

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Magatokat pusztítjátok el, ha engem bántotok. Élve élek örökké abban, akiből vagyok. Halván haltok abban, akivé adtátok magatokból a lelket. Azt mondjátok nekem, reméletek, ezekről a napokról is írni fogok dalokat. Az összes dalmat, versemet, könyvem azokról a napokról, azokért a napokért és értetek írtam, de a mostaniak nem azok a napok. Azok a napok nem odakint vannak, hanem bennetek, és akkor jönnek el odakint, ha belőletek előjöhetnek majd. Én azokról a napokról írok, amelyek tényleg azok lesznek. Amelyek nem rombolni fognak, hanem emelni. Nemcsak kormányt váltanak, hanem rendszert, és nem csak rendszert, hanem világot. Amelyek után nem ugyanaz következik pepitában, hanem teljesen másik világ. Amelyek után valóság lesz, szabadság, Világosság, Élet, bölcsesség, szeretet, gondoskodás, nem másfajta rabság vagy sötétség. Amelyek után ragyogás lesz, és nem más árnyalatú, komor szürkéség. Amelyeken nem áldozatok töltik ki egymáson a haragjukat, hanem összefognak és felemelik az elesetteket, és gondoskodnak. Együttérzek, de nem tudok félmegoldásokért lelkesedni, és nem elégedhetek meg félsikerekkel. Én inkább egész életemben a valódi megoldásról kiabálok, suttogok, énekelek, beszélek. Hiába hazudják majd, hogy szavazni kell, hogy eljött már a jó idő. Írok mellőzöttek, tiltólistán, letagadva, elhallgatva, meg sem hallgatva, meg nem érte, csak azért is, egész életemben, és közben drukkolok nektek, hogy emberek tudjatok maradni. A szívetekre nézek, más ideiglenes sallang csupán. A valódi harc a lelketekért folyik. Ne adjátok! Sok százan kérdezték, ezért elmondom: aranyközép oldali vagyok. Szeretem a népünket. Nem úgy, hogy a többit utálom, hanem úgy, hogy a többit is szeretem. Hazaszerető vagyok. Ezt mások jobboldalinak is nevezik mifelénk, én kerülöm ezt a kifejezést, de ha már bélyegeznek, akkor inkább ezzel, mint mással. Népünk és élettere a legősibb, eredeti, gyógyító bölcsesség átörökítő instrumentumai, ezért mindkettőt becsben tartom és szolgálom. Ezt, ahogyan ő, ezek, én is más népek

boldogulásáért is teszem. Vállalásunk, feladatunk van, melybe beletartozik ellenfeleink felemelése is. Mások azt mondanák, keresztény-buddhista-szúfi, én azt, hogy szabad egyházi vagyok. Abban hiszek, amiben Jézus hisz, és nem az intézmény hülyeségeiben. Abban hiszek, amiben Mohamed hisz, és nem az intézmény hülyeségeiben. Abban hiszek, amiben Buddha hisz, és nem az intézmény hülyeségeiben, etc. etc.

„Jobboldaliságom” ellenére gondolom azt, hogy csak a jobboldaliság takarója mögé bújtatott ország-tönkretétel folyik, és nincsen, sohasem volt valódi jobboldal mifelénk. Egyetlen valódi jobboldal lehetne, az az aranyközép oldal. „Kereszténységem” ellenére gondolom, hogy csak a kereszténység köntösbe bújtatott önös, család érdekérvényesítés folyik, a valódi krisztusi értékek és elvek sárba tiprásával, amelynek több száz éve semmi köze ahhoz, amiben Jézus hisz. Ugyanez a többi vallásra. Vallások felettiben vagyok. Az élők történelmében vagyok. Nincs jobb és nincs bal. Csak egyetlen valós irány létezik, az pedig a befelé, amely a felfelé. Vagy felfelé tartunk, vagy minden más irány illúziója révén lefelé.

Egyetlen sikeres és lelkiismeretes és igaz politikai erő létezhet, az pedig már a politika abszolútuma: a szakrális királyság. Egyetlen működő, valódi, igaz keresztény kormányzási forma létezik, amely a kormányzás abszolútuma: a szakrális királyság. Nem sima, nem demokratikus, nem diktatúra, hanem szakrális. A legeslegnemesebb értelmében a szónak. Nem diktátorral, hanem a legkisebb, legbölcsebb, legszegényebb, legszeretőbb, legszeretetreméltóbb, jóságos, igaz lényvel a középpontjában. Olyannal, aki utolsó, és úgy az első. A jobb- és baloldaliság kiteljesedik közös akarattá és nyílt, igaz, valódi közéletté. Társadalom, hírek helyett az igazsággal, intézmény helyett a valósággal, az elme tébolya helyett a lélek valóságával, üzlet helyett a bölcsességgel és szeretettel. Fény és sötét helyett a Világossággal, lét és halál helyett az Élettel a középpontjában.

Aki megijed, mert azt nagyjából tudja, mi a királyság, de azt nem tudja, milyen a szakrális királyság, tájékozódjon, és nem fog többé megijedni. Aki fél, hogy a múltba jutnánk egy fényes jövő helyett, tegyen csak szintén így: tájékozódjon, és nem fog többé megijedni. Nem Ádámhoz újra, hanem a történelem utáni emberré teljesedve. Nem ősemberré válva ismét, hanem a valódivá lényegülve. Nem a múltba, jövőbe tévedve és veszve, hanem a jelent megélve. Nem az elme háborújában tombolva, hanem a lélek Világosságát élve és árasztva. Nem alárendelő, hanem mellérendelő gondolkodásmóddal. Nem kiszipolyozva, hanem gyógyítva a világot, így léteznénk, egyenes gerinccel, emelt fővel, és a fő fölé emelt szívvel. Magasság feletti mélységgel. Amíg nem ez van, minden csak színház, amelyet élősdiek tartanak fenn, és színdarab, amelyet haza- és nemzetárulókkal játszatnak el. Percnyi érdekekért eladnak évezredek. Minden, ebben szerepet vállaló hozzájárul a haza tönkretételéhez. Nem elég a kormányváltás, a rendszerváltás, nem csupán ezekre van szükség, hanem világváltásra, benső megtisztulásra, és visszatérésre az elsődleges értékekhez, a bölcsességhez, a szeretethez, a gondoskodáshoz, a békességhez, a kölcsönös tiszteletadáshoz. Amíg szavazgattok ahelyett, hogy az erényt helyeznétek a társadalom középpontjába, a „demokráciátok” egy sosem létezett önáltatás marad, amilyen eddig is volt. Milyen a rendszer felépítése? Az összes kormány nem más, mint Münchhausen by proxy szindróma. A polgárok többsége Stockholm-szindróma. Egy kezdő profétának is nagyon könnyű lenne megjósolni a végkimenetelt, hát engedjétek ki a sólymot a kalitkából! A hazát meg kell védeni, de ami itt, ilyen néven történik, az épp kiszolgáltatja és eladja azt. A pokol legalsó bugyra azoknak van fenntartva, akik erényt éltetve erénytelenek. Akik hazaszeretetet kiáltva árulják el a hazát, akik Istent zászlóra tűzve hányják arcon a hívőket és az igazságot. Akik Jézusra, Mohamedre, Buddhára etc. hivatkozva csálnak meg népeket.

Ébredjete fel! Nem szavazgatni kell, hanem dolgozni, tenni, hinni, megmozdulni, kézbe-, szívbe venni a munkát! A kinti színjátszás ellenére a benső Ég csillagaira figyelni, és belül megteremteni-, megélni a földi mennyet, és azt ajándékkul adni mindenkinek, minden embernek, lénynek és népnek! Beteljesíteni az égi és földi feladatunkat. Szeretni tanulni és hálásnak lenni tanulni. Nem elég gombokat nyomogatni; tevékeny szeretet kell! Tevékeny, gondoskodó jelenlét kell. Ha bennetek nincs ország, kívül sem lesz soha. Legelőször bennetek legyen csodálatos és egész az ország! A világ meggyógyítása saját magunkkal szembeni egyenességgel, igazsággal, és bensőnkben való rendtéellel kezdődik. Csak meglévő benső bölcsesség és Világosság képes bevilágolni, csak benső egészség képes gyógyítani a kinti világot. Azonban nem úgy gyógyíthatjátok a világot, ha gyámoltalanságokat elvekkal takarjátok, és a népet így kiszolgáltatottá teszitek. Ne gyengeségekben legyetek kegyesek, hanem erőben! Kitámadtok sértődöttként, hogy nyereszkezdjete, hogy hiányosságaitokat ne lássák meg. Ne tegyéte! Inkább vegyéte magatokba a lélek erejét, és elengedhetete a módszereket. Váljatok kegyessé és erőssé, és úgy gondoskodjate. Akkor a lét nem csak számotokra, hanem minden nép számára élhetőbbé, egészségesebbé, jobbá válik. A népek barátok lesznek újra, legyenek ismét barátok! Adjate meg nekem a boldogságot, hogy barátoknak tudhatlak benneteket! Ne feledjete: sosem népek árulnak el népeket, hanem politikusok árulnak el népeket. És azt hiszite, ez a történelem! Tartsatek önvizsgálatot, és tartsatek a valós történelemhez, amely lélekre van írva Világossággal, s amely nem a hazugok, hanem az igazak történelme. Történelem utáni, megváltott- és gyógyító emberként szemlélődjete és cselekedjete! Nem térítve, nem beleszólvate, de felmutatvate, hagyományozvate, örökítvate, gondoskodvate, rendelkezésre állvate az abszolút igazságnak, amely a Való, nincs szüksége térítőkre, térítésre, papokra. Nincs szüksége arra, hogy

terjesszék, megvédjék. Csak az embereknek van szükségük törődésre, szeretetre, gondoskodásra. Ne legyetek térítők! Legyetek inkább testvéreik, és legyetek egymásnak! Minden egyház, amelyben elveszik a szeretet, a gondoskodás, a törődés, a Világosság, a bölcsesség, az Élet, minden más árnyékában a romlás szerszámává tette magát. Minden ember és más lény, aki a szeretet, a bölcsesség, a gondoskodás, a Világosság és Élet instrumentumává engedi lényegülni magát, és rendelkezésre áll, egy személyben is az egyházak, százházak helyett a valódi Egyház.

Mindegyik politikai szereplő báb. Minden színdarabjuk kábítószer. Nem értetek dolgoznak, hanem azért, hogy fenntartsák azt a rendszert, amelyben a mögöttük állók kiszívhatják a véreket. Nem bért kapnak, hanem harminc ezüstpénzt. Minden kormány kirakat, és minden mögöttük álló család, cég, szervezet, intézmény a kizsákmányolótok: gólemek. A részletektől forduljatok az egész Egy felé! A hülyeségtől forduljatok a valós és igaz felé! A kibúvástól a vállalás felé! A megosztottságtól a közösség és egység felé! Legyetek félős masszából néppé, népből nemzetté, s a nemzetek barátokká! Ne lássatok egymásban ellenfelet, hanem csak a butaságban! Azt pedig összefogva tudjátok elhagyni, és egymásról gondoskodva, bölcsességbe-, szeretetbe teljesedve feloldani, és a teljesség árasztásával elűzni. Teljesedjete az elme tébolyából a lélek valóságára! Arról ismerjenek benneteket, hogy a bölcsesség, a szeretet, az Élet és Világosság családja vagytok! Aki ehhez a családhoz tartoztatja magát, azt arról ismeritek fel, hogy bölcs, szeret, gondoskodik, igaz, és a világot nem megítéli, megméri, hanem gyógyítja. Ne féljete! A próbatételeket ki kell állni, a feladatot be kell teljesíteni, a munkát el kell végezni, a tanulnivalót meg kell tanulni. Viseljétek méltósággal, és vegyétek kézbe a gyeplőt! Ne mások hibáinak elemzésébe vesszete, hanem saját erényeitek pallérozásával foglalkozva emeljéte fel magatokban a világot! Szeretlek benneteket és hiszek benneteket! Hadd lehessenek rátok büszke még ebben a létemben!

Halade, mystai! Forradalomról beszéltek, pedig szabadságharc van. Hasonlatosak vagytok a beteghez, aki viccesen kérdezi:

„– Doktor úr, ha felépülök, tudok majd zongorázni?

– Persze! – válaszol a doktor.

– Az jó, mert eddig nem tudtam!”

Így hangzik a hasonlat a teljes közéletéről Mátyás király halála óta. S, a „jegyzőkönyvnek” legyen szólván: hát mi kell egy forradalomhoz?

Zsarnokság, megelégedés, szervezethez, vezetőség, végrehajtók, megfelelő emberek a megfelelő helyükön, ráhangoltság, a megfelelő pillanat, alternatívák a jobb társadalomra, új élet megszervezése, megvilágosodás. Ez volt az egyes vázlat.

A kettős vázlat egyszerűbb. Mi kellene hozzá?

Megvilágosodás. Ki az ellenség? Nem egy náció, hanem egy mentalitás, egy felfogás. Ha van a zsarnokságnak arca, akkor az a politika. Ha van fegyvere, akkor az a kamat, a hitel. Szíve nincsen, és ha lenne esze, nem tenné, amit tesz, mert tönkremegy a világ. Nem egy nép, nem egy ember az ellenség, hanem a tudatlanság, a vágy, a félelem. Ha a forradalmat, amibe ugye belecsöppenünk, és mondjuk, már benne vagyunk, a bölcsesség forradalmává transzformáljuk, akkor győzhet, amúgy elbukik. Megvilágosodásunk ellenségei önmagunk vagyunk, és mi is csak időlegesen. Feltehetjük a kérdést: van-e békés forradalom? Ha nem a melletted állót ütöd, hanem mondjuk, a gölemet szomorítod – viccelek vagy nem viccelek. A bölcsesség, a szeretet, a szolidaritás, a barátság forradalma az egyetlen békés, és az egyedüli győztes forradalom. Ha veszít is, győz, ha elbukik is, nyertes. Ennél több a megvilágosodás, annál több a nagy megváltáshoz önmagunkat adás, a nem cselekvésben, a szándéktalanságban.

Kik legyenek a forradalom vezetői – miközben újra hangsúlyozom, hogy a forradalom fölösleges, hiszen az emberiség szabadságharca a valódi. A forradalmi tanács legyen a vezetője. Bizottmány, amelynek alapítása igencsak

szükséges. Fegyveres forradalomhoz stratégiák, hadvezérek kellenek, akik jószívűek, de amikor tenni kell, nem tétováznak. Igazságosak, de határozottak. Hallgatnak másokra, de képesek döntéseket hozni. Nem támadnak, de védőként kiválóak és önfeláldozók. Példamutatók, tiszteletreméltók. Tiszteletet vívjanak ki, és ne félelmet. Kitartó, okos, erős, állhatatos, meg nem törhető emberek legyenek! Mindannyian egyet, jót akarjanak, és képesek legyenek együtt dolgozni az ehhez vezető utak összehangolásában, és az azokon járásban! Kerüljék a harcot, de ha harcban találják magukat, ügyesek legyenek! Magukat másokért tétovázás nélkül adják! Aki az élen áll, mindenki másért is felel. Aki utcai harcos, és a maga nevében hal meg, az csak a saját döntéséért felelt, de aki milliókat visz harcba, annak pá, mennyország!

Mit gondolhat egy vezető? Így is, úgy is meghalunk, a mennyet meg szívesen adjuk másoknak. Ha arról szólna, hogy mit szeretnénk, azt mondanám, menny-bolygót újabb aranykorral, szeretet-bölcsességet, harmóniát, de ez nem arról szól, hogy mi mit szeretnénk, hanem menni kell és menni kell. Ha oda kell adni mindenünket, odaadjuk. Ha hazahívna az ősök, hazamegyünk. Cserébe elvárnám, hogy alkalmas sereg hívjon el, az alkalmas időben. Ezt mondaná. Békés forradalomhoz elmondhatatlan, hogy ki és mi kell. Jézus, Buddha, Gandhi, Szent László király, és az, hogy a nép minden tagja egyet akarjon, békében, szeretetben, valamint tegyen is érte. Amíg élek, azon leszek, hogy békében, a bölcsességre törekedve és azt örökítve, szeretetben, még ellenségeimet is emelni igyekvőn munkálkodjak. Legvégső soron azt mondhatnám, hogy egyedül megvilágosodottak tudnának végső győzelemre vinni egy forradalmat, de ők már nem ebben élnek! Megvilágosodottak vezethetnek minket csupán, de mi állandóan pitiáner vágy-dolgainkkal traktálnánk őket, és nem mennénk arra, amerre mutatnak. Amerre nem megvilágosodottak vezetnek, arra nincsen út. Most kik lehetnek a lebonyolítói? Vannak-e jószívű harcosok? Mert

akkor Ők. Szörnyű káoszba szokott torkolni a hadiállapot. Mindenki állattá változva, a hozzá legközelebb állón bosszulja meg a sérelmét vagy éli ki az állati gonoszságát, és nem a magasztosnak mondott célokra koncentrál. Őrjöngő démonsereg tombolásává válhat a szebb célért induló harc. Parancsoló vezetés kell ahhoz, hogy ne történhessen kegyetlenkedés, és jószívű forradalmárok serege ahhoz, hogy a valódi célért legyen a küzdelem, ne másért. Lovagok kellene, személyenként úriemberek hadserege. Ha összevissza hangolódott emberek a lebonyolítók, annak kín, halál, bukás, ilyesmi a vége.

Meditálhatunk azon, ki is a harcos, ki a katona? A katona parancsot teljesít, a harcos viszont felülírja azt, ha etikátlan. A katona túlél, öl, szót fogad, a harcos segít és ment. A katona, ha győz is: halott. A harcos, ha meghal is: él. A katona bűneit a felettesei viselik – ha viselik –, a harcos önmagáért felel. Ennek okán végiggondolhatjuk: a harcos akkora áldozatot vállal, hogy a legnagyobbak közé illik, mert lemond a mennyország reményéről is, hogy másoknak mennyük lehessen. A katona nem tud, és végrehajt. A harcos mindentudása, jószívűsége, becsületessége mellett áldozza fel minden földi- és égi reményét, hogy megvédjen másokat, és segítse az ősök által ránk hagyott helyőrség megóvását.

Musashi Mijamoto nem véletlenül tudta megírni *Az öt gyűrű könyvét*. Zrínyi Miklós nem véletlenül volt viráglovag, Szent László király nem véletlenül volt hadvezér és szent. Nem lehet kétfelé osztályozni a dolgokat ezen a világon. Minden árnyalatot ismerni kell a megértéshez. Végtelen árnyalat, végtelen kombinációval, mind az érzelmek, mind az ismeretek, mind a minőségek, mind a szándékok, mind a tettek, mind a gondolatok, mind a szavak területén. Csak az Isten tudja, látja, hogy mi micsoda, ki kicsoda valójában, és azok, akik Istennel, Istenben járnak.

Ha a forradalom lehetséges lefolyásairól beszélünk, egy kocsmai beszélgetést hallgatva ilyeneket hallhatunk:
„Szolidaritás, világsztrájk, átáll a hadsereg, átáll a rendőrség, bank-bojkott, egy napon az ország egyszerre kiveszi a

pénzét a bankokból és elégeti azt. Egy napon az egész ország nem megy többé dolgozni, a másik napon nem vesz bérletet, jegyet, nem utazik semmivel, hanem gyalogol. Mindenki egyszerre, egy évre beteget jelent. Harmadik napon nem vesz gyógyszereket, negyedik napon nem vásárol egy hónapig semmit, csak kenyeret és tejet, és azt is a falusi termelőktől. Nem fizeti a számláit, nem fizeti a hiteleit vissza, kilép a zsarnokok játékból, és saját életét kezdi élni. Minden ember beperli a FED-et, elállni a határátkelőket és csak kiengedni, be nem engedni embereket, lelőni egy-egy politikust, hogy érezzék: nem tehetnek meg bármit a néppel. Tönkretenni a beavatkozó érdekek játékát bármi áron.” Fene tudja, miket gondolnak még az emberek erről, de ezeket szokták emlegetni. A szolidaritás nagyon szép dolog lenne, a többiről hatástanulmányt kellene készíteni. De sejtem, hogy félmegoldásnak bizonyulna minden, amíg lokális, és nem globális szinten történne meg. Ölni meg bűn. A mondandóm az, hogy egy ország sosem érheti el a célját, ha mégis úgy látszik, akkor bevitték a málnásba, mert túl kicsi a világszarnok-apparátussal szemben. Csakis akkor győzhetünk, ha az egész emberiség egy időben teszi, amit kell. Mi kell ehhez? Egyszerre legyen elege az emberiségnek, egyszerre tudja, hogy mit kell tennie, egyre járjon az agya, a szíve, és a vezetői összehangoltak legyenek. Összevont „hadműveleteket” hozzanak létre, egy időben legyen ráhangolódva, hangulatba hozva, és tájékoztatva az egész emberiség. Egyszerre történjen minden az egész bolygón. Mihelyt meg tudják oldani mindezt, azonnal kezdek a forradalmat. Ha ezek a feltételek nem adóttak, csak nyöszörgés lesz a vége. Mert itten kérem, manipulációról van szó. Ha a zsarnokság csikar ki forradalmat, hogy leverhesse és megtorolhassa, az manipuláció. Tényleg forradalom-e a forradalom? Nem árt megbizonyosodni erről. Aztán, ha egy igazi forradalmat idő előtt vagy időn túl, és nem a megfelelő pillanatban kezdenek el, elbukik, és ezt általában beépített manipulátorok idézik elő. Konfliktus kicsikarása „A” népcsoport és „B”

nép csoport között, „A”-nak öltözött „C”-k vernek, ölnek „B”-ket, hogy „A”-k és „B”-k egymásnak essenek, és „C”-k ezt felhasználhassák ellenük. Egész kormányok zuhannak le repülőgéppel, egész vonatokat siklatnak ki egy eltüntetendő miatt. „Balesetek” történnek itt-ott. A háborút nem fegyverrel, hanem pénzzel, csalással, manipulációval vívják. Amíg az emberekre hat a pénz, nem nyerhetnek csatát. Amíg az emberek nem elég bölcssek ahhoz, hogy felismerjék a hazugságot, nem nyerhetnek csatát. Mindig az árulókon bukik el minden. Egy módon veszíthet a gonoszság, ha a jók bölcsességükben tündököelve kiállnak a gonoszság játékból, és leperegnek róluk a gonoszság dolgai. Ha a jóság értékrendje szerint kezd élni az egész emberiség, akkor a gonoszság értékrendje másik világba kényszerül át. Szolidaritás, szeretet, bölcsesség, barátság vihet a jóságba.

Mitől bukhat el, mitől győzhet egy forradalom? Elbukhat az említett manipuláció sikerétől. Lássuk még: „Elveszik a munkám, a nyugdíjamat, megszarolnak a családom megölésével” – mondja az egyszeri ember, és inkább hagyja, hogy maradjon a rabszolgaság. Rövidtávú haszonért elad évezredek, támogatásoknak álcázott átverésekért, és kicsiny kényelmetlenséget sem vállal a hosszú távú jóért cserébe. Nincs meg a testi kondíciójuk, kifulladásra megy a lépcsőzésnél. Hogyan akarnak harcolni? Ha egyáltalán nekiállnak egy forradalomnak, az esti filmre már otthon akarnak lenni. Csak az kezdjen el valamit, aki végig kitart, és életét adná, különben csak még nagyobb pusztulást vonz be a gyengeségével. S ha nem mindannyian ilyenek, és nem az egész emberiség ilyen, akkor ne számítsanak győzelemre.

Egyetlen győztes forradalom létezik: a szellem és lélek forradalma.

A mesénkben a bolygónk neve az lesz, hogy Mi. Ez előemelkedik a világtenger felszíne fölé, és tündökölni kezd a fényben. Ha mindenki bölccsé válik Min, akkor a butaság

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Kicsik ezek a vallások. Nem lehetek a papjuk, hanem én a vallásokon túli, afeletti papja vagyok. Kicsik ezek az országok, én az országokon túli, országok felettié vagyok. Térjete vissza az Élet ösvényére, és eszméljete, szeressete, gyógyítsatok! Kicsi nekem a romlottak történelme, én a gyógyítók- és élők történelmének a részese és alakítója vagyok. Éljete ti is a sötétség történelme helyett a Világosság történelmét, és szellemítsete, lelkesítsete át a világot!

⊙

– Milyen a jóakarát a tompaságban, és a szeretet a tompaságban?

Tompasságban a jóakarát is okozhat kárt. Ám a szeretet abban is csak gondoskodni fog, emel; emeli árasztóit és fogadóit egyaránt. A jóakarát önmagából ad és mérgez, elfogy. A szeretet az Egyből ad és gyógyít, emel, kiteljesít, gondoz, gyógyul, épül, teljesedik maga is. Közönyből vallásba, abból hitbe, abból tudásba, abból bölcsességbe, abból megélésbe, abból szeretetbe azonosulás. A felszabadulásig, a tőlünk telhető szeretetben gondoskodás. A felszabadulást követően a teljes szeretetben gondoskodás. Az egyik a kicsiny tettek, a másik a bölcsesség ajándékozása. Közben lehet bármi, ami mások szabadságát nem korlátozza. A vallások felettiben van az Igazság. Az országok felettiben van a Királyság. A fényen túliban van a Világosság. A tudományon túliban van a bölcsesség. A nézhetőn túliban van a Valóság. Az időn kívül van az Örökkévalóság. Az elmén túl van a lélek és a végtelen. Cselekedjete bár kevés, kicsiny, töletek telhető jótetteket, sokat érnek azok a mennyben, ha szeretetben cselekszete! Cselekedjete nagyratörőn, és győzzete le így vagy úgy a világot, semmit sem fog érni az a mennyben, ha nem szeretetben teszete, csak a poklotokat s mások poklát ássatek úgy még mélyebbe. Tisztelem a vallásaitokat, ezért hagyományozom rátok azok teljességét, hogy többre

adhassátok azokat, mint eddig voltak. Ne féljeteK, ne hadakozzatok, mert nem kérlek benneteket arra, hogy ezt megtegyétek, hanem én csak a kezetekbe adom mindezeket, hogy ti a szívetekbe emelhesétek, és csak akkor, ha akarjátok! Az, hogy Méhdi mindezeket eldalolta nektek, nem jelenti azt, hogy ezeket meg kell fogadnotok, ezeket csupán azért mondta, írta, énekelte el nektek, hogy a kezetekbe helyezze a sorsotokat és a választás lehetőségét... hogy megadja nektek a kulcsot, a segítséget és a gondoskodást. S most szólok, gyarló és önhazudtoló és ügyet rontó lennék, hogyha nem hagynám meg nektek a szabadságotokat is. Ha nem bíznám rátok, hogy szabadon eldönthessétek, mit akartok tenni, kik akartok lenni. Ne féljeteK, úgy szeretlek benneteket, hogy nem kérek cserébe semmit! Bocsánatot kérek, mindenkinek megbocsátok. Köszönetet mondok, és teljességgel hálás vagyok magamért, értetek, mindnyájatokért és a világért. Hálás vagyok Istenért, és neki is. A „rosszaknak” is hálás vagyok. Köszönöm az Életet, az életünket! Áldás, áldás, áldás! Felajánlom azonban, hogy azoknak szövetség-lelkévé örülök, akik tömegből néppé, népből nemzetté nemesednek és teljeseKnek. Örülök léteimben és életemben is, hogy gondoskodásban, szeretetben, bölcsességben, minden időben a napsugaruk legyek, esőjük legyek, holdsugaruk legyek, felhőjük legyek, csillaguk, szellőjük legyek, igazuk, szeretetük, örömük, vigaszuk, erejükkel erejük legyek. Amikor létezem, így lehet, amikor élve élek, így lehet. Szabadságotokban áll elfogadni e szövetséget és nem elfogadni azt.

⊙

– Száraz út és nedves út. Isten a semmiben, Isten mindenben. Két fő- és sok másik mese maradt fenn a hagyományban. Amit eddig leírtam, édes nemzetem és szeretett emberiségem, most ezek alapján is átgondolom és átgondolásra ajánlom. Azt, hogy mi az ember, nagy kérdések

tükrében vizsgálhatjuk legeredményesebben, de ha nemtelen tükrözés után nem töltjük meg a látványt nemességgel, lélekkel, értelemmel, akkor nem jutunk eredményre. E nagy kérdés például, hogy mi a teremtés? Mi az ember a teremtésben? Minek szánták? Ehhez képest mi lett belőle? Valamint lehet-e belőle az, aminek szánták? Hogyan lehet belőle az, aminek szánták? És mi lesz belőle? Van kérdés, amire újabb kérdés a válasz, részben. Ha elemi szinten minden ugyanabból áll: atomokból, elektronokból, úrból, akkor mi tesz különbséget, mitől lesz ember az ember, és ilyen és olyan és amolyan? Ha az egész emberiség atomjai elférnek egy kockacukornyi területen, mi tölti ki a fennálló, többi részüket? S mi vezérli, mozdítja, élteti a többi részünket, miféle céllal?

Az említett két fő mese a hagyományban csupán támpontok, amelyek köré egész vallások telepedtek. Az egyik ilyenben Isten szeretetből teremtett mindent, és benne az embert is, de az megromlott, és aztán az újratisztításához megad mindent, de az embernek magának kell akarnia és alkalmaznia azt, hogy megtisztuljon. Ezt a szándékát keresztséggel, alámerítéssel, beavatással, egyéb sok más módon jelezheti. E megtisztuláshoz azonban gyenge, ezért az Isten őt még meg is váltotta, de ezt a kegyet sem fogja fel és fogadja el, mert kötelezné arra, hogy kiegyenesedjen, és meg is maradjon az egyenességében. És az ember lusta kiegyenesedni is.

A másik mese szerint pedig az embert nem az Isten teremtette, hanem sokadlagos teremtettek teremtették, de benne azért az Istenből van az eredeti szikra, a lélek. Az ember így eleve tökéletlen, de benne él mélyen a tökéletes Isteni lélek, és amikor abba helyezi tudatát, akkor tökéletessé lesz. Ha ebben meg is marad, akkor már cselekedeteiben is Istennel egyként cselekszik, így a tökéletlen teremtést maga a teremtmény teljesíti be. Megváltott tökéletlenek, akik a tökéletesedésük által aztán megváltják tökéletlen teremítőiket. Ez a két fő mese. Mindegyikben minden körbeér. Az elme szerint az idő

illúziójában és az út illúziójában, a lélek szerint pedig teljességben, önmagában pulzálva. Az Egy Abszolútum Élet és Világosság pedig mindeközben és végig és örökkön szeret. Árad, fogad, világol és éltet. Pártatlanul, részrehajlás nélkül. Ahogy az édes hitvesem mondja: „Az ember paradoxonok egysége, valóságos csoda. Az összes kérdés és válasz egyszerre.” És valóban. Van-e egy testben létező szörnyeteg és szent az emberen kívül? És vajon szent, aki szörnyeteggé lehet, vagy eleve szörnyeteg, aki szentté lehet? És, hogy egyszerre mindkettő, és azonos térben mindkétféle is, az veszélyessé teszi. Minden rendszer legkisebb elemének is megvan a helye az „üzemben” és megvan a helyes működése, amely természetszerű. Vajon az ember az egyetlen, aki képes arra, hogy ne ezt a természetszerű, helyes üzemet teljesítse? Mert ha amit most teljesít, a helyes üzeme, akkor az ember egy dagadt vírus csak. Ha viszont nem egy dagadt vírus, akkor nem ez a helyes üzeme, amit épp teljesít. Van más lény is, amely nem a természetes üzemet teljesíti? Még nagyobb kérdés, hogy legvégső értelmé és célja szerint természetes-e a természetellenessége? Mi a szabadság, hanem a tökéletesség és annak lehetősége? Mi a tökéletesség, ha nem a Teljesség? És tökéletesség-e az, amelyből hiányzik a hiba, a semmi, a bűn, a véték és természetellenesség?

A tökéletességből semmi sem hiányzik. A semmi sem hiányzik, és a hiba sem hiányzik, különben nem lenne szabadság és teljesség. A világnak nem kell mindenáron léteznie, csakis addig, amíg fenn tudja magát tartani úgy is, hogy a szabad akarat törvényét tiszteletben tartja, és amíg az Életért létező Élet képes lenni. Kilégzés, belégzés, és újra, számtalanszor, megint ugyanígy, kicsiben is, nagyban is. Világok teremnek, és amelyekükben az anyag győz a lélek felett, azok elillannak. Amelyekben pedig a lélek lelkesíti át az Egészet, azok mindenükben, mindenestől győzve győznek. Egyikből kiszorul az Isten, és az anyag megsemmisül. A másokban átszellemül az anyag, és Istenné válik ismét. Kilégzés, belégzés. Iskola, börtön, próbatétel,

tapasztalás, élmény, tanulás, tanítás, szeretetből eredő-, szeretettel élő- és létező, szeretetbe térő világok, amelyek értelme az elmében ezerféle, és mégis semmi, a lélekben pedig egyféle, és mégis minden. Az Egy Élő Abszolútum a megnyilvánulatlanságból kiáradt, és dalából világok születtek, születnek. Ezekbe is kiáradt, kiárad, s a világi vége, hogy átszellemülnek, belülről átizzanak, felfénylenek, átvilágosodnak és istenivé nemesülnek. A legrosszabb, legsűrűbb anyagival kezdődnek létezni, és a legfinomabbal tetőznek, egyszerre létezve és Élve. Az Élet kiárad, anyagot rezeg, anyag rezdül, nyüzsög, minden Élet köré. Ez az anyag próbálja nemteleníteni őt, ő pedig áthatja, nemesíti az anyagot. A kisebb képen a természetellenes nem természetes, de a legvégső, legnagyobb, teljes képen a természetellenes is természetes, csak időleges. Mert a kis képen nem látható a végső értelme, de a teljes képben látható és érthető. A régiségben úgy ábrázolták a világnak a mozgatóerejét, mint szarvast, lovat, bárányt, amelyeket felfal egy mitikus lény, griff vagy ilyesmi. A létben a szülői önfeláldozás minőségének jelképei ezek. Azt üzenik, hogy a világ, a bolygó, a lét, egy Anya, Atya, egy szülő, aki/amely az élete, szenvedése, testi épsége árán is kineveli a szörnyből a szentet. Az Anya-föld és az Atya-ég a legszeretőbb szülők. Ha és amikor jó véget ér mindez, akkor nem kell mindezt az élete árán művelnie, de ha szükséges, akkor úgy is végigviszi. A megigazulásra való restségünk, amely rossz gyermekeivé tesz bennünket. A bölcsességre, kiegyenesedésre való restség, ami hálátlan kölykeivé tesz bennünket, pedig jó gyermekei is lehetnénk, és az ő boldogsága a mi még nagyobb boldogságunkat hozná. Mikor gyerek voltam, azt kérdeztem, „hogyan lehet, hogy a felnőttek nem tudják, amikor én, a kisgyermek tudom, hogy hogyan kellene jól, helyesen, igazul, a világ jó gyermekeként élnünk?” Azóta is ez a kisgyerek vagyok, és ugyanazt, ugyanazért kérdezem, de az emberek utálják azt, aki emlékezteti őket a mulasztásaikra és a bűneikre. Elfordulnak attól, aki szavaival kikökkentené őket a fotelból és a színházból. Ha pedig nem

tudnak nem ránézni, akkor rágalmazzák, bemocskolják, nevetség tárgyává teszik, ellehetetlenítik, hiteltelenítik vagy megmérgezik, esetleg „balesetet” rendeznek a megölésére. Ő verseket ír, dalol, könyveiben szól, személyesen felszólal, és megtapsolják, hogy ne kelljen számot vetniük és -adniuk. Értelmezik, hogy ne kelljen beismerniük. Elemzik, hogy ne kelljen szembenézniük. Kritizálják, hogy ne kelljen a fotelükből felállniuk. Elűzik, ignorálják, hogy ne kelljen felegyenesedniük, tevékenyen gondoskodniuk, szeretniük, időt-, figyelmet áldozniuk. Fizetnek, hogy égi, szakrális, valóságos, szerelmetes király helyett olyan vezetők legyenek, akiket okolhatnak mindenért, ami a saját lustaságuk, tompaságuk és mulasztásuk következménye. Azért működtetnek és tartanak fenn politikát, hogy azt okolhassák a közélet ocsmányságáért és a világ bajaiért, míg ők maguk, akik a bajok valódi okozói, megmaradhatnak a kényelmes rothadásban és a bolygó felfalásával tölthessék az idejüket. A nép „utálatos képnek” lenni fizeti a politikusokat, a politikusok pedig jól megfizettetik velük az árát. A politikusok vállalják, hogy az emberek lustaságát ellenjegyzik, az emberek cserébe elnézik nekik, hogy feltúrják a világot, és a lyukat teleszemetelik. Oda-vissza cinkossági szerződés mindez. Mindkét fél a romlás és pusztulás és kín és tompaság és butítás és ámtítás cinkosa, szolgálója. És mindkét fél életellenes és undok módon a világ romlására, elmulaszt jó gyermekké válni, igaz embernek lenni és maradni.

Kisgyermekként sajnáltam az embert, mert azt hittem, hogy nem tudja, vagy buta, és azért nem cselekszik jóságot, igazságot, egyenességet, szeretetet. Aztán megláttam és megtudtam, hogy az emberek nem buták, nagyon is intelligensek és nagyon is tudják, milyenek lehetnének, és mit kellene helyesen tenniük, és hogyan kellene helyesen cselekedniük, csak épp nem akarják. Az emberek, a politikusok, a vezetők, a parancsnokok, az igazgatók nem buták, hanem lusták és önzők. És önzésük, lustaságuk oltárán feláldozzák az emberiséget, a Földet, de még az

Istent is. Kisgyermekként is kérdeztem, és kérdezem most is, huszonötezer-kilencszázhuszonhét éves gyermekként: ki szerint nagyobb szabadság a lustaság, mint a Teljesség? Mindenkiel szövetséget kötök, hogy védelmező-segítője legyek létben és Életben. Annyiszor hetvenkét évig és három napig, ahányszor csak szükségük támad és elgyengülnek a lélek dolgaiban. De csak azok kötnek velem viszont szövetséget, akik felismerik, hogy a lustaság nem valós szabadság, és az egész lét nyomorba és pusztulásba rántója, és csak a felegyenesedés, megbocsátás, szeretet, gondoskodás, bölcsesség, megvilágosodás, Világosság, Élet és az Egy Abszolútumban élve élés az egyetlen valós szabadság. Ha még ebben a létemben szívet emeltek velem, úgy még a létetekben megtudja a világ, hogy milyen a virágzás. Ha csak létem után, az Életemben emelitek a szíveteket és szavaitokat és cselekedeteiket a jóba, szeretetbe, valóba, akkor csak az összeomlása után.

⊙

– Krisztus az Ember, Buddha az Ember, etc. mi pedig a lehetőség az Emberre. Mindenki hitét tiszteljétek! Mindenki kiváló próféták, tanítók híve, akik a Valóságot keresték, és a szavakkal elbeszélhetetlenről próbáltak mégis szavakkal beszélni. Sikerült, ahogy sikerült, egyszer távolabbról, egyszer közelebről. Sikerült, ahogy sikerült, ahogy a nyelvük, az intellektusuk engedte, ahogy a tiszta kép a személyiségükön átszűrődött, olyanok lettek a példák. Az egyik hadvezér volt, a másik szent. Volt, amelyik hadvezér is, meg szent is. Volt, amelyik fiatalon hadvezér, és öregén szent. Azért ismétlem magam, mert a problémák sokfélék, a megoldás egyféle. S ha sokfelől közelítetek is, mindig ugyanabba érkezem, ezért muszáj ismételnem. Legyetek hát hadvezérek is, szentek is egyszerre! Erőtökben legyetek kegyesek, ne gyengeségekben, mert a gyengeségben kegyesség gyámoltalanná, a gyámoltalanok pedig kiszolgáltatottá teszik a nemzetüket! Ám ne legyetek

kegyetlenek, hanem szentek a ti bölcsességetekben, és emeljétek fel ellenfeleiteket is, hogy elmaradjon a háború! Nem győzelem a halál általi, sem a kényszerítő és elnyomó győzelem, csakis ha ellenségből olyan bölccsé emeltek az ellenetek támadtakat, hogy azok bölcsességünkben ellenségből barátaitokká nemesülnek. A megkötés nem győzelem, csakis a feloldás győzelem. A kényszerítés méltatlan, és nem ajándék. Csakis a szabadság lehet, és a gondoskodó szeretet lehet ajándék. Örvendhetnek azok a vallások, amelyek prófétai pártatlanul, személyiségüket félretéve írták, amit a Szentlélek sugalmazott nekik. Akik ilyen tiszta pártatlanok által jutottak kinyilatkoztatásokhoz, reményt, biztatást, bölcsességet, útmutatást kaphattak, és vallásuk is gyógyította a világot. Akik azonban olyan prófétáktól kaphattak csak kinyilatkoztatásnak látszó írásokat, akik a személyiségük szűrőjén át beszennyezték és eltorzították az igazságot, azok csak szabályokat, félelmeket, vágyakat, szenvedést, és nem működő parancsolatokat kaphattak, és így a vallásaik sem az Élettel, hanem az életellenes minőségekkel egyként rontották meg a világot. Mindnyájuk minden vallását tiszteljük, és mindnyájukat testvérként szeretjük. Nem kérjük azt, hogy hagyják el a vallásaikat, csak ajándékba adjuk nekik azt a kinyilatkoztatást, amely által kiteljesíthetik egészszé és élővé a vallásaikat. Ajándékba adjuk, és nem kérünk semmit cserébe. Ha nem akarják, nem épülnek általa, ha azonban elfogadják és épülnek, építenek általa, vallásaikat azok abszolútumaivá szabadíthatják, korlátaik és hibáik közül kiemelhetik, és vallás felettivé teljesíthetik. Nem kell elhagyjátok vallásaitokat, csak magatokban többre adhatjátok azokat, ha bölcsességetekben ekképp határoztok. Semmit sem lehet megszüntetni pusztán akarattal, kényszerrel, ártással, és semmit sem lehet megváltoztatni kevesebbel, mint amit megváltoztatni szándékoznánk. Csak ami bölcsességében, szabadságában önmagát többre adja, mint amilyen eladdig volt, az változik meg ténylegesen. Semmit sem tehetek vagy kérhetek tehát, hiszen hatástalan

lenne. Szükségtelen a félsz, a harag is, hiszen csakis rajtatok áll, mit éreztek és láttok és ismertek fel igazságnak, valóságnak, teljesebbnek, kiteljesítőnek, többre adónak, felszabadítóknak. A Jóisten mindenét beleadta a teremtett világokba, mégis megnyilvánulatlan. Krisztusban és a többiekben nyilvánult meg, hogy üdvösségünk legyen.

„Bármi jóra adjuk magunkat, ha szükségetek van ránk, ám ha nincs szükségetek ránk, nem kell törődnötök velünk” – mondhatnák – „szeretettel adjuk felmutatásunkat, de az csupán ajándék, és rajtatok áll, hogy elfogadjátok vagy nem fogadjátok.”

Tömeg-megvilágosítás, tömeg-megvilágosodás nincsen. Csakis személyes felismerések vannak, és megvilágosodott személyek, akik már alkothatnak megvilágosodott tömeget is. Azok azonban már nem tömegek lesznek, hanem nemzetté nemesülnek, és a nemzetté nemesült népek az emberiséget szeretetben alkotják. A bölcs- és szerető, önmagukat többre adó és abszolútumukba teljesedett népek, irányzatok, vallások, személyek, rendszerek, filozófiák, bármik, jó szomszédokként, majd családként, egy nagy test egészséges szerveiként, mégis egy nagy emberiség-testként szeretetben, bölcsességben, gondoskodásban szervezik társadalmukat, és élük a közéletet. Jósomszédi létezésük következményeként nem természetromboló, nem kizsákmányoló, nem életellenes, hanem éltető, gyógyító, emelő, szerető, gondoskodó közéletet léteznek.

Mondd el, ki az istened, és megmondom ki vagy! Mutasd, haldoklik-e miattad a világ, vagy örvend és virágzik, és megmondom kik a prófétáid, kik az isteneid! Ha pedig ennyire nyilvánvaló az igazság mindezek ügyében, hová is helyezed magad?

○

– Ebben a létemben, néhány évvel a mostani előtt, megjelent egy milliárdos ember, és kihirdette, hogy egymillió pénzt ad annak, aki kidolgoz egy olyan gazdasági-, társadalmi-,

alternatív rendszert, modellt, amely megmenti a bolygót a környezeti katasztrófától, de lehetővé teszi, hogy az emberek ne nagyon kelljen, hogy megváltoztassák a módszereiket, és ne nagyon kelljen megváltozzanak. Már örültem, hogy valakit érdekel a megoldás, aztán a pályázati leírásból kiderült, amire számítani lehetett: csak egy ripacszkodás maradt az egész. Mosta kezeit, ő megtette azt, ami tőle telt, millió pénzt fizetett volna, de hát senki sem írt olyat, amelyet kell, akkor nem rajta múlt, rajta nem múlt, hogy kipuштult minden. Semmit sem tenni, és alibit venni, ez is csak ennyiben maradt. Felkaptam a fejem, azért mégiscsak meg kellene mutatnom, hogy bár sok feltételnek nem felelne meg, hiszen nem támogatná a kapzsiságot és lustaságot és önzést, de létezik az a világnézet, vallás feletti vallás, tudomány feletti tudomány, amelyet keresnek. Illetve keresniük kéne annak eljátszása helyett, hogy keresik. Jellemző példa ez a sumákoló, kibúvó, kezeit mosó, kimagyarázó, kifogást kereső, mellébeszélő, felelősséget valójában sosem vállaló, kifelé tetszelgő, álszent, de belülről önző és gyilkos és rabló és csaló és hazug mentalitásra. Ez a mentalitás sosem áldozna az életért valódi áldozattal, ez a mentalitás másokat áldoz fel, hogy azt mutassa, milyen önfeláldozó. A szavazatokért ígérő, és fotózkodó-pózoló, hízelgő politikus fajta ez is, aki a szavazatért akármilyen köpönyeget százezerszer forgat, hogy a hatalma és pénzre megteremjen és megmaradjon. Eljön, aki ingyen eteti majd a Földet, de azt is csak hét évig fogják békével megköszönni, mert nekik a hatalom kell inkább, és nem a jólét, az étel és lakhatás. Kevés nekik, hogy jól szórakoznak. Zavarja majd mindet, hogy mindenki ehethat és lakhat, hiszen úgy nem hatalmaskodhatnak ezek felett. A hatalomért adományoznak, hogy tartozzanak nekik, és szót fogadjanak. Azért visznek bűnbe, hogy zsarolhassanak és használhassanak. Csak a cinkosban bíznak meg, és megölnek, ha nem leszel cinkos. Maguk javára építették a rendszergépet, de már az használja őket, és kiiktathatatlan. Hasonló a kerékhez, amely már magától forog, és csak az

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

nem ő dönt majd, hanem mi fogunk, mi tudunk. Ő csak a kényszerű próbatétel, amelyet nem odázhatunk el, nem kerülhetünk ki, csak azt dönthetjük el – mint általában a próbatételek kapcsán –, hogy hogyan állunk meg benne. Az életellenes minőségekkel maradunk és kihalunk, vagy az Élettel tartunk és meggyógyulván gyógyítunk és fennmaradunk. Ezen a ponton túl csak olyan emberiség élhet és maradhat fenn, amely be- és kiteljesíti a nagybetűvel Embert, melynek lehetősége benne rejlik. Ez a korszak a kényszer, amelyben szint kell vallani, égiszt kell választani. Az Életet, a lelket, a szellemet, a bölcsességet, a gondoskodást, a szeretetet, a gyógyulást és gyógyítást kell választani, különben kihalunk. Az arkhónok kísérlete, hogy tökéletes teremtményeket hozzanak létre, sikertelen lett. A teremtmények azonban befejezhetik, és tökéletesedésükkel sikerre vihetik a sokadlagos sikertelen teremtést is. A teremtmény magát a legtöbbre adja és hagyja emelni az Ég kegyelme által. A kevésbe meghívja a legtöbbet, és megváltódik ő is és Teremtői is. A Teremtő létre segíti a teremtményt, a teremtmény életre adja magát, és életre segíti a Teremtőjét is. És mindnyájukat az Egy abszolútum élet és világozság áradta-, éltette-, töltötte be, hatotta át, és fogadta vissza.

1 → 2 → 3 → Egy. 1-ből 2, 2-ből 3, 3-ból Egy. Következmény minden teremtett és teremtés, de szándékos megváltás és megváltódás teszi értelmessé és valósággá. Kik a szülei az örökbefogadottaknak? Bizony azok a szülei, akik lélek szülei, akik a szíve családja lettek. A vérvonal semmisség a lélekvonalhoz képest. „Nem én szültelek, de a lelkemből, és a lelkem családja vagy. Nem a vérem, de a lelkem vonala.” Tegyetek különbséget, adjátok magatokat többre! Adjátok a tudományotokat, vallásaitokat, politikátokat többre, és a történelmeteket a hazugokéból az igazakévá váltsátok! Ébredjétek az elme útvesztőiből a lélek teljességébe, és szeretettel gyógyítsátok a világot! Fogadjátok el az Ég kegyelmét, mentsétek meg magatokat általa, s így váltsátok meg a Teremtőiteket is! Így tetőzzétek be a félbemaradtat,

Így legyetek végre valós, nagybetűvel Emberré, így teljesebben be a szeretet tirajtatok, így váltsátok be mindenki és minden belétek vetett reményét! Így szellemítsétek-, lelkesítsétek át magatokat teljesen, és a világot, a teremtést is egészen! Így váljatok a Világ Világosságává, akiknek örvend a Mindenség!

A megpróbáló korszak neve Vízöntő. Szétfolyik, összeros, összekever, összezavar, téveszt, hogyha rosszul álljuk ki a próbát, és különbséget tesz, felfed, fátylakat ránt le, leleplez, megfürdet, megtisztít, világossá és érthetővé tesz, megkeresztel, kinyilatkoztat, egyértelműsít, ha jóra adjuk magunkat, és kiálljuk a próbát. Megkülönböztetés, ha az embert azonosnak kezelitek a bűnével. Különböztetés, amikor minden körülményben legelőször is az embert nézitek, és csak utána bármi más. Amikor nem az ember ellen, hanem az emberért és a bűnei feloldásáért cseleksztek. Ha az Isten maga nem így nyilvánulna meg felénk, már senki sem létezhetne itt. Ha az Isten így nyilvánul meg felénk, mi mennyivel inkább így kell megnyilvánuljunk egymás felé? Bocsássatok meg az embernek, és segítsétek feloldani a bűnt! S ha nem bűnökről lenne szó itt, úgy is először az embert tekintétek, és ezred sorban a nemét, színét, származását, vallását! Gazdagot, szegényt nem az Isten kreál, hanem magukat idézik elő. Nem is a vagyonukra tekint az Isten, hanem a lelkükre és a szívükre, hogy milyen emberek valójában? Tekintetek magatokra és egymásra szeretettel, és fogjatok össze az elme-tojásból feltörésének nehéz próbatételében! Embernek lenni, szeretni, hálásnak lenni igyekezzetek! Különbséget tenni, és ne megkülönböztetni igyekezzetek! Belül végtelen, kint véges. Belül örök, kint mulandó. Belül jelen, kint pillanat. Belül Élet, kívül halál. Belül Világosság, kívül sötétség és fény. Belül teljesség, kívül efemer. Belül azonosság, kívül magány. Belül Üresség, kívül semmi. Belül jelentés, kívül szó. Belül szeretet, kívül félelem és közöny. Belül eredet-tűz, kívül éhség. Belül eredet-víz, kívül szomjúság. Belül szerelem, kívül vágy. Belül igazság, kívül

hanem folyamatosan abban él? Ti, hogy ne veszítsétek el a józan eszeteket, kizárjátok a világ baját. Megszakad az a szív, amely mindenkor szembesül. Megbomlik az az elme, amely mindig rálát a kínra és bűnre. Haragvóvá lesz, aki szünet nélkül szembesül, tenni pedig alig tud valamit a világért, és a bűn, kín ellen. Elviselnétek-e mindezt? Tudnátok-e egyáltalán élni, működni bárhogyan is a magán- és közélet forgatagában, ha mindezt látnátok, és nem tehetnétek semmit? Mi maradna nektek, ha egyáltalán életben tudnátok maradni? Örület határ, szív-megszakadás határ, és néhány eszköz, lehetőség, amelyekkel kicsiben hatni lehet: toll, papír, gitár, lant, szó, betű, hang, és bennetek a tér. Irány befelé! Belül tágasabb.

A próféták szent haragja sok mindenből áll össze. Szembesülés, együttérzés, tanítani akarás, gyógyítani-, segíteni akarás, tehetetlenség-érzés és értetlenül állás. „Hülyegyerekek, mit tesztek? Nem igaz, hogy nem látjátok, nem érzitek, nem értitek! Térjeteك észhez, térjeteك szívhez!” – mondják. Amikor a prófétai harag démoni, akkor az eredete, alapja önzés, gyűlölet, érdek, vágy és félelem. Amikor a prófétai harag alapja szeretet, segíteni akarás, gyógyítani akarás, akkor az tanítás-lényegű. Az első a pusztulás szolgálja, a második az Életé. Ugyanolyan ordításnak látja, aki nézi, de lényegük és hatásuk más-más. Könnyű nektek, és nehéz veletek, tőletek a világnak. Aki egyáltalán tudja, látja, amit lehet, érzi, amit lehet, védekezéséppen ignorálnia kell a világ fájdalmát, agóniáját, sebeit, a mulasztás-, csalás-, kínzás-, kínlódás tényét. Ha nem tenné, hanem folyamatosan érezné, előbb beleőrülne, majd a fájdalomban megszakadna a szíve. Az agyát felemésztené a tehetetlenség, a szívét pedig az együttérzés. Azt kívánod, bár lenne egy angyali képességed, hogy felemeled az egyik kezéd, és minden jelenlővő a valóságra eszmélne. Melyik az az állat, amely emberi aggyal ne lenne öngyilkos, ha még az ember is öngyilkos emberi aggyal? Az emberbe szabaduló állat, az állatba rabul eső ember. Lélekbe szabaduló tudat, az elmébe rabul eső tudat. Az

ember, amíg kisbetűvel ember: gyilkos és öngyilkos. Élethosszig elnyújtott öngyilkossága során a világot is magával rántja. Ez a végkifejlete az elme tébolyának. Csakis a lélekbe szabadult tudattal, nagybetűvel Emberként élve élő emberi lények egyszerre hadvezérek és szentek. Ők azok, akik folyamatosan látják, tudják a szenvedést, bűnt, és mégis szembenéznek vele. Megbomló elméből mégis a lélekbe teljesednek. Megszakad a szívük, de Világossággá válva gyógyítanak. Tehetetlenségben mégis tesznek valami kevés tőlük telhető kis-nagy tettet. Szembenéznek, belehalnak, életre kelnek, magukban a világot Teljességbe emelik. Gyógyultságukkal gyógyítanak, Világosságukkal világolnak, szeretetükkel, bölcsességgel, gondoskodásukkal emelnek. Örökségükkel szabadítanak fel. Amikor a legkülső- és a legbenső Istenük bennük összeér és találkozik, a köztük elsatnyult szférák lényekben felgyullad a Napok Napja. Az ember kicsiben, ahogy tőle telhet, hat, és magában változtatja mennyé, mennyéivé a világot. Így az a benső menny kívülre vetülhet. A benső Égbolt testesülhet meg odakint.

Aki ignorál, nem örül meg, nem lehetetlenül el, de vétkes. Aki nem ignorál, nem bűnös, de megőrül, ellehetetlenül, és megszakad a szíve. Hát legyetek azok, akik nem ignorálnak, megszakadnak, de feltámadnak! Megőrülnek, de a lélekbe emelkednek. Ellehetetlenülnek, de összefognak és gyógyítanak. Legyetek egyszerre hadvezérek és szentek! Erőtökben kegyesek, és nem gyengeségekben. Tevékenyen szeretők, és nem karosszékben. Ha magányban ignoráltok, elfordultok, depresszióban enyésztek el akkor is, ha üres vidámkodással veszitek körül magatokat. Ha szembesültök, és közösségként összefogtok, akkor is valódi szeretetben élhettek, hogyha szenvedés vesz körül benneteket. Mert aki gyógyít, a kényelmetlenségben is megnyugvást lel, aki viszont hazudik és terel, az a kényelemben is nyughatatlanságot. Aki ezer pótcselekvésbe fog valódi tettek helyett, kimerül, és hiábavalóságba vész el. Aki azonban értelmes, gondoskodó, alkotó, teremtő

munkába fog, ha elfárad is, örömben él majd. A test éhsége semmi a lélek éhségéhez képest, mondják. De a lélek egész, teljes, és nem éhes. Az a tudat éhes, amelyet elhagytunk az elme mocsarában. Lélekre, valóságra éhes.

Álmomban egy szigetnyi labirintust láttam. A kijáratok különböző halálnemekbe torkoltak. Tűz, víz, szörnyetegszáj, kard, kereszt, és a közepében volt az egyetlen kijárat, amely valóban kivezetett. Kifelé lefelé, befelé fölfelé jutunk. Akik nem néznek oda, sosem születnek újjá a létből az Életre. Akik nem néznek oda, a pusztulás instrumentumaivá adják magukat. Kényelemben is szenvednek, hatalmuk illúzió csak. Gazdagságot mások nyomorából nyernek. Gyengék, és kiszolgáltatottá teszik a világot. Betegítenek, emésztenek, ölnek, halnak. Akik odanéznek, meghalnak ugyan, de Életre születnek. Széthullnak ugyan, de Világossággá állnak újra össze. Újjászületvén, magukban Égbe emelik a mindenséget.

Egy újabb álmomban háború volt. Az ellenség a hegyoldalról lőtt ránk, mi is lőttünk, és észrevettem a soraikban egy magas embert. Céloztunk, de integettünk egymásnak, hogy gyerünk félre, és beszéljessünk! Találkoztunk a völgyben, nagyon magas ember volt, felnéztem rá rendesen. Mondta, látja rajtam, hogy én rendes lehetek. Van egy hatalmas madár, amit véletlenül meglőttek, nincs, aki meggyógyítsa, nekünk kellene megnéznünk. Egy darabig egymásra fogtuk a fegyvereket. Lőtt is a levegőbe, hogy megmutassa, hogy csak festékpátronos puskája van. Nem akarta megtagadni a szolgálatot, de nem akart ölni se. Én se ölni mentem, csak szolgálni. Nevettünk, és mentünk a madárért. Mondta az ember, hogy a sas itt és itt sebesült meg, én meg mondtam, hogy az sólyom. Ő erősködött, hogy sas, én meg láttam, hogy az sólyom. De nem veszünk össze, hanem megállapodtunk, hogy van ilyen, az egyik ember sasnak látja, a másik hollónak, sólyomnak, darunak. A sólyom azt mondta, hogy csak akkor gyógyulhat meg, ha három napig a fiókáit leszünk, és megesszük, amit enni ad nekünk. Megfogadtuk, és a fiókáit lettünk. Minden nap magából

adott. Az első napon barnás fénye volt, a másodikon ezüstös fénye lett, a harmadik napon aranyfényűvé lett, és meggyógyult. Amikor fel tudott szállni, a fejünk fölül azt beszélte, hogy mi már örökre az ő fiókái maradunk. Ekkor felébredtem.

A korszak, ami most jön, összeros vagy megtisztít, megkever vagy letisztít és egyértelműsít. Ő a vizet adja és a tüzet hozzá, de töletek függ majd, hogy téboly és pusztulás, vagy Valóság és gyógyulás terem végül. Magatokért feleltek, de úgy feleltek magatokért leginkább, ha másokért felelősek vagytok. Önmagunk kiteljesítésére vagyunk itt, de másokért felelősként. Nem a jóság hirdetőoszlopaiként tetőzhetjük feladatunkat, hanem a beteljesítőiként. Legfőbb felelősségünk, hogy ha nem teljesedünk ki a bölcsesség abszolútumává, akkor mulasztunk, és ennek a mulasztásnak rengeteg kín és halál a következménye. Aki kiteljesedett, nem-cselekvésben is a világ hasznára van. Aki nem kiteljesedett, cselekvésben is a világ kárára van. Tanuljatok meg különbséget tenni minden téren, és szűnjetek meg megkülönböztetni minden téren!

Embernek tanulni, szeretni tanulni, hálásnak lenni tanulni jöttünk a Földre. A korszak, ami most jön, összeros. A szavak a valós jelentésének visszaállítása menthet át rajta élve. A minőségek helyes értelmezése és -kezelése menthet át rajta élve. A valós természet közelében maradás menthet át rajta élve. Az elmében minden összerosódik, ami összerosódhat. Helyezzétek tudatotokat a lélek valóságába! Ez az, ami átmenthet rajta élve. Amikor nemekről lesz szó, először is az embert nézzétek, az emberre tekintsetek, vele beszéljétek, és csak aztán, vagy egyáltalán ne a nemére! Akkor túlélhetitek ezt a kort. Amikor mennyiségről és minőségről lesz szó, a minőségre tekintsetek! Akkor túlélhetitek ezt a kort. Amikor a győzelemről és a tanításról lesz szó, a tanítást és bölcsességet válasszátok! Akkor túlélhetitek ezt a kort. Amikor fényről, sötétségről és Világosságról lesz szó, a Világosságot válasszátok! Úgy túlélhetitek ezt a kort. Amikor nemesről és nemtelenről lesz

szó, a nemest válasszátok! Úgy túlélhetitek ezt a kort. Az érdek- és halál történelme helyett az élők- és a szeretet történelmének legyetek részesei és alakítói! Úgy túlélhetitek ezt a kort. Amikor jogról, jogtalanságról, igazságról lesz szó, az igazságot, igazságosságot, valót válasszátok! Úgy túlélhetitek ezt a kort. A nevelés és bosszú közül a nevelést válasszátok, a feloldást válasszátok! Az Üresség nem semmi, hanem minden, az üresség nemes, a semmi nemtelen. Adjátok vissza a szavaknak a valós jelentéseiket! A beszédet az Igének. Az intelligencia félút, és nem a teremtés csúcsa. A teremtés csúcsa a bölcs, lélek-ember, és gondoskodó szeretet-ember. Hassasinok mennyországával szűrték ki az átverőiteket, kihasználóitok a több millió megvezetett hívő szemét. Hamis mennyért a Fél szemű szolgálatába csaltak, és ellopták tőletek a valódi mennyet. A harc a lelketekért folyt, és ti eladtátok. Gyalpók diktálták a törvényeiteket, és megnyomorítottátok, elpusztítottátok a világot. Félelmeitek és vágyaitok, lustaságotok étkéül, és a gyalpók étkéül dobtátok a Földet és egymást és magatokat is. Eljött a megtisztítás kora. Akik a halálnak szolgáltak, bűnbánat híján el is múlnak a halállal. Akik az Élet családjá maradtak, az örök Élettel egyesülnek.

⊙

– Akik a mennyben jártak, mind ugyanazt látták. Akik a pokolban jártak, mindahányan mást. Ha nem ti, akkor kik? Ha nem most, akkor mikor? Ébredjétek az elme illúzióiból a lélek igazságára! Nem kérek tőletek semmit magamnak, hanem a mennynek kérlek titeket! Semmit magamnak, hanem a világnak kérlek titeket: hagyjátok el a lustaságot, tompaságot, és gyógyítsátok meg! Semmit sem várok és kérek a vallásaitoktól, a tömegeitektől magamnak, hanem titeket kérlek: az embereket, a személyeket egyesével a vallás fölöttire, a Valóság Valóságára, Életre, Világosságra, szeretetre, gondoskodásra, bölcsességre eszmélésre, teljedsésre, gyógyulásra és gyógyításra. Felkérem az

embert, hogy váljon végre azzá, akivé szánták, és váltsa meg a vallásokat Valósággá, és ne sanyargassa többé a bolygót és a lényeit, hanem lényegüljön az Édenkert kertészévé szeretetben! Semmi sem oldható fel, szabadítható fel vele azonos szintről, csakis nála magasabb szintről. Csakis az Abszolútum oldhat fel és szabadíthat fel, csakis ha többre adatik általa, ami aztán ezáltal felszabadul. Amikor Méhdi beszél, ezeket szokta mondani. Nincs dolgom a vallásaitokkal, és nem kérek magam számára semmit. Nektek kérek, és a világ számára. A valódi, teljes, igazi titeket!

○

– Ímé, végeztem annak taglalásával, amelyet javasolok, hogy a népeiknek hazatérve kinyilatkoztassanak. Innentől Önökhöz fordulok, és Önöket szólítom meg, amikor beszélek. Ezen a találkozón, bár én beszélek, de nem én szólok, hanem az idők. Az idők azt mondják: nem odázható el, csak az választható, hogy hogyan állsz meg benne. Ímé, az angyal: egyik lába vízben, másik a földön, kezében nyitott könyv, s fölolvassván az Igét így szól: „Idő pedig tovább nem léssen”. A bebörtönzött fény felszabadul. Minden vallás létrontó, amely nem üdvtörténet, és nem a fényfelszabadítás vallása. Minden más vallás, amely nem üdvtörténet, azért lett műviileg kitalálva, hogy az ilyen üdvtörténeti vallásokat lefedje. Prófétai haraggal szólni, hogy töltekezzetek, és ne haragudjatok, hogy ébredjétek, szeressetek, lássatok, eszméljétek! S mi a profétai harag? Amely értetek kiált, és nem ellenetek, amely által az Isten előtt szégyenültök meg, de egymás előtt, és az ember előtt nem. És vigyáznia kell a haragvónak, hogy neveljen, de ne bántson, hogy sose maradjon ki az üzenetből a kegyelem, hogy lélek szólítson meg lelket, hogy épülésünkre szolgáljon az üzenet. Ami ellen kikelsz, az ejt majd rabul. Vigyáznom kell, nehogy az legyen, hogy a jóról beszélek, és annyira belelovalom magam, hogy ez által válok rosszá! Vigyázok, és így vegyétek: az üzenet megléte maga a gondoskodás, az üzenet

megléte maga a kegyelem. A találkozó maga a kegyelem. Az egymással törődés maga a kegyelem.

Pár órája azt mondta a japánból érkezett bölcs kisasszony: „Óriások alszanak a földben, az egyikük Te vagy; hiába pusztítanak el, újra nőnél.” Beismerem méltatlanságom. Az idők szólnak, s nem én... az idők, melyek azt mondják, „nektek nincs több időtök, most kell cselekednetek!” Az idők, melyek azt mondják: „Idő pedig tovább nem léssen”, mert az idő örökkévalósággá válik. Lesz-e másik találkozó, s ha nem lesz, hát ez az. S ha „idő tovább nem léssen”, lesz-e ember? Hát azért vagyunk mi most itt, hogy legyen... hogy amikor az idő megszűnik, ne szűnjék meg az ember is! Az embernek tudnia kell magáról, hogy kicsoda, de csak mások mondhatják róla, hogy kicsoda. Ő magáról csak tudhatja, de első alkalmakkal nem mondhatja, csak mások mondhatják róla. Az ember csak harmadsorban szerep, csak másodsorban személyiség, és elsősorban mindezeket túli Valóság. Az ember csak harmadsorban elme, másodsorban lélek, és elsősorban Egy. A legvégső én az Átman, a legvégső Való a Brahman. Aki az elmém tébolyában vagyok, más, mint aki a lelkem valóságában vagyok. Aki az elméjük tébolyában Önök szerint vagyok, más, mint aki a lelkük Valóságában vagyok. Ami az elméink tébolyában vagyok, egymilliószor egymillióféle lehet. Ami a lelkeink valójában vagyok, mindannyiunk számára egyféle. Abba az egybe helyeződött tudattal szemlélek és nyilvánulok meg.

Utnapistimnek egy feladatot adtak az istenei: hogy maradjon ébren. Ezt a feladatot nem tudta teljesíteni, és elbukott. A lélek valóságába teljesedett, -helyeződött tudattal szemlélni és megnyilvánulni, ébren maradni, annyi: ebben a valóban megmaradni és valósnak lenni, valóként élni és létezni. Nem vagyok csuklyás és álarcos sem. Bár most fedem az arcom, de mire felállunk innen, és elbúcsúzunk, hogy hazatérjünk, meg fogják tudni, hogy nem vagyok. Nem rejtezem, nyilvánosan kiállok. Nem vagyok félszemű. Ez azt jelenti, hogy nem csupán nézek, de látok is. Nem vagyok félszívű. Ez azt jelenti, hogy nem pusztán létezem,

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

világosítás jegyében állnak-e, vagy élősdiék? Sötétség-e vagy Világosság mind? Aki ezeket nem tudja eldönteni, vagy nincs szabadsága eldönteni, az befolyásolva van.

Megtévesztett, tudatlanságban, tompaságban tartott rab.

Aki viszont el tudja dönteni, hogy melyik melyik jegyben áll, Istentől kapott feladata és próbatétele az, hogy teljesebben és gondoskodva gyógyítson. Az öntudatlan mulasztás véték. A tudatos mulasztás bűn. Az első a szülők bűne és a gyermekek vétke. A második mindkettejük bűne. Az első a vezetők bűne és a népek vétke. A második mindkettő bűne.

Az ilyenek nem buták, hanem lusták, és lustaságuk, kényelmük, mulasztásuk oltárán feláldozzák a világot. Képesek sarlatánoknak, álprófétáknak, műjézusoknak, coachoknak, kuruzslóknak, hazugoknak, csalóknak, szektásoknak fizetni inkább, háborúzni inkább, minthogy az igazságot keressék, és a Világosságra ránézzenek egyáltalán. Eljátsszák cinkosokkal a nagy színdarabot, hogy ők mindent megpróbáltak, de hát fizettek is, csak becsapták őket... Így nem kell változniuk, sem változtatniuk. A kényelmüket váltják meg csalóktól, ahelyett, hogy az ingyenes Valóságot keressék és fogadnák. A vallásokat, coachokat, politikusokat nem azért tartják az emberek, hogy azok megoldjanak dolgokat, hanem, hogy lehessen kiket, miket hibáztatni, miért nem éltek az életüket, miért mulasztottak. Azért fizetik ezeket, hogy okolható bűnbakok legyenek. Nem a tevékenységükért, hanem ezért. A bolygó a lustaságba és a mulasztásba pusztul bele. A mulasztók és lusták pótcselekvésekért és egymás fedezéséért fizetik egymást. Akik többet mulasztottak, nagyobb kényelmet védenek, nagyobb vehemenciával. A többiek pedig irigylik őket. Aztán helyet cserélnek, és tovább játsszák a nagy színdarabot. Kényelem, hatalmaskodás, mulasztás, cinkosság, eltussolás. „Nem tudták, nem ők voltak, őket becsapták, akiket megbíztak, megfizettek. Kisemberként, egyedül mit tudtak volna tenni?” Ezek a tompák, az elme tébolyának foglyai. Az intelligencia csúcsai! Ha az intelligencia lenne a teremtés koronája, itt már földi

mennyországnak kellene lennie. Nincsen. Intelligenciából Dunát lehet rekeszteni, a világ mégis romokban, és a lények szenvednek. A teremtés koronája nem az intelligens, hanem a szeretet-ember. Az intelligencia szegényeket kreál, hogy gazdag lehessen. Elestettek, hogy kiváló lehessen. Cselez. Tompákat kreál, hogy hatalmaskodhasson. Félelmet és vágyat, hogy úrhatnám irányíthasson. Manipulál, hiteget, téveszt, hogy felhasználhasson. Háborúkat kreál, hogy gyarapodhasson és elbűjhasson. Programokat csinál, amiket komolyan vetet, hogy mulasztthasson tovább és tovább és tovább. Megoszt és uralkodni próbál. Nem alkalmas, ezért mindenki szenved. Ellentétet szít pártokkal a nép között, kormányokkal az országok között. Kamattal, hitellel, tartozással, adóssággal nemzetek, családok között. Amikor egerút kell, ellentétet szít rasszok, bőrszínek, nemek, családok, családtagok között, férfiak és nők között, fiúk és lányok között, és szétzilálja a családokat. A tompák pedig vevők a műsorra, hiszen nyeréskedhetnek, profitálhatnak, és ami fő: nem kell arra gondolniuk, hogy mulasztának vagy lusták, és mulasztásuk nyomán pusztulásba viszik a világot. Mindenkinek magának kell megvívnia az armageddoni ütközetet. Az armageddoni csata most van, itt történik. Nekem magammal, a világgal, Önökkel, Önöknek velem, a világgal, a vallásaikkal, a zárt rendszereikkel, de legfőképpen a lelkiismeretükkel, önmagukkal. Az armageddoni ütközetet mindenkinek magában kell végbe vinnie. Ha veszítenek, a világgal pusztulnak. Ha győznek, a világ is élni fog Önökkel.

⊙

Újabb visszahőkölés után ismét beleszúrok a világ szövetébe. Gondolom és látva látom, amire a legnagyobb a szükség. Megint a megkérdezett, a levelek írója beszél. Vajon megvárják-e, hogy három éj, három nap elteljen, vagy eltávoznak? Kibírják-e álmatlan, alvatlan, hogy beteljenek az órák? Senkin sem látszik, hogy már kettő nap, kettő éj óta

fent van, s megfeszülten figyel. Így érkezik el a harmadik nap hajnal. Nem mindent látok, nem tudom az egészet elmondani, csak ahhoz engednek a jó erők hozzáférni, amiket nyíltan elbeszélhetek, amiket eddig is elmondtam, s eztán is elmondok. Időtlen én az időben működőkről. Időben működő én az időtlenekről. Ímé, most a kérdezett az apokalipszis mibenlétét mondja. Miközben a belégzést kezdi meg a táj, így beszél a megszólított:

– Mint tudják, a szó nem összeomlást, nem katasztrófát, hanem a fátyol fellebbentését jelenti. Az idők végezte nem a világvége, hanem az elme tébolyából a lélek valóságára eszmélés. Az idő csak az elme illúzióinak egyike. A lélek valóságában nincsen idő, ott örökkévalóság van. Az idők vége nem a semmi, hanem a lélek öröke, az Üresség. Az Üresség nem semmi, hanem minden, ezt már mondtam. Az Üresség teljesség, a semmi nincsen. Az Isten művének betetőzője, aki kinevelődik. Az ember műve maga az ember, nem valami termék vagy produktum, és az apokalipszis leleplezés. Olyan, amely nem rontja el Isten tervét, de jobbat teszi az életet a Földön. A megpróbálók is Istent szolgálják. Minden csapat a Nagy Műért játszik. A nagy kinevelődésért, Isten teremtésének, Isten tervének beteljesüléséért. A lét azért lehet törekeny, még ha a legfontosabb is, mert az Élet örök. Isten tiszteletben tartja a szabad akaratot, és nem avatkozik be, hogy a kinevelődés valós legyen. Ha egy lény kinevelődik, azért az egyért is mindenét feláldozza. Ha csak egy lény is kinevelődik, az a lény a teljes világot – minden lényével együtt – magában a mennybe emelheti.

Értsétek meg Krisztust! A kétféle értékrend is, a vallások is eredetileg kötött és meghatározott módon ezt az isteni művet szolgálták, ezt a próbaállást, kinevelődést segítették. Az Egy abszolútum Élet és Világosság adta magát. Az elsődleges teremtettek tovább teremtettek, azok is, azok is, azok is, és lett a legbensejéből a legkülsejéig a sok-sok világ. A legtetejétől a legaljáig, a legfinomabbtól a legsűrűbbig, a legéberebbtől a legtompább, öntudatlan belefeledkezőkig minden és mindenki ezt a táncot lejt az Isten dalára. A

vallások megromlottak, elhajlottak, már nem a meghatározott mederben, és már nem segítik a tervet. Ezért emeltem fel a szavam, ezért hívtam össze ezt a konklávé. Kérem, hogy minden vallás térjen vissza Isten tervének megvalósításához, segítségéhez! Kérem, hogy bontsák vissza magukat az Eredetig, az eredetiig, és adják magukat önmaguk abszolútumává, adják magukat többre! Kérem, hogy maguk is teljesítsék a próbát, és szeressenek, gondoskodjanak, nevelődjenek és neveljenek! Eltértek Isten tervének megvalósításától, megsegítésétől. Túlkapásaik és mulasztásaik a bolygó szenvedéséhez, kipusztulásunkhoz vezettek. Térjenek vissza az Isten segítségéhez! Nem az egyik vallás dolga a másik vallásnak és híveinek az Isten terve segítségéhez való visszatérítése, a hívek észhez és szívhez visszatérítése, hanem minden vallásnak saját magát és a saját híveit kell meggreguláznia. A sajátjaik gonoszágaiért, túlkapásaiért, mulasztásaiért, tévedéseiért Önök a felelősek. Önök egymás közt, maguk közt kell elintézzék a takarítást, nevelést, felvilágosítást. Ha nem teszik meg, kivesznek, kivétnak és kihullnak Isten tervének megvalósításából, és a tervéből is. A leleplezés nem lehet teljes körű, hiszen a terv teljes felfedése elrontja a tervet. Csak a hetven százalékát tárhatjuk fel, a harminc százalékának ismeretlennek kell maradnia. Aki az egészet felfedi, valóban Lucifernek nevezhető. Aki a hetven százalékát felfedi, az Isten családjába illő és méltó, mert gondoskodik, emel, szeret, és gyógyítja a világot. Aki viszont a száz százalékot felfedné, tönkretenné a tervet. A próbatételek, az értékrendek, irányzatok, vallások, nyelvek, bőrszínek, nemek, országok, népek Isten tervének részei, a kinevelődésünk részei: kinevelőink. Állapotuk és helyzetük viszont siralmas! Épp romba dőlnek és romba döntenek. A nemzetállamok az utolsó védművek a globális visszaélések ellen. Akik meg akarják szüntetni őket, csak vissza akarnak élni a hatalmukkal. Akik nem akarnak visszaélni a hatalmukkal, azok nem akarják megszüntetni őket. Ha visszaélnének, nem szabad megszüntetni a

nemzetállamokat. Ha nem élnének vissza, minek megszüntetni a nemzetállamokat? Önök kívül akarnak egységet, egy kormányt, kényszerrel, törvénnyel, fortéllyal, erővel, érvvel. Amit így érnek el, megrohad és összeomlik, maga alá temetve Önöket is. Csakis belül, valóban létező és élve élő kiteljesedés nyomán maradhatnak el a nemzetállamok. Amikor sem veszély, sem érdek nem határoz már, hanem bölcs, világos, élő szeretet-mag körül egészségben érik egy emberiség-gyümölcs. Ám, térjenek vissza Isten tervének segítéséhez! Ha nem teszik, magukat szüntetik meg. Méhdi nem tesz ellenük, Önök ellen semmit. Átadja az időök szavának üzenetét, meghajol, és a bolygó könyörög a száján át. Élő Igék szólnak a szakálla mögül. Többre adatnak csak, tisztelt meghívottak, s aki, amelyik nem engedi Teljességbe magát, az a mulandókkal elmúlik végül, saját maga mulasztása miatt.

○

Másik, későbbi órákra tekintek. Behajolok, zúg, sistereg, görbül, foszlik az idő. Egy ausztrál őslakos asszony lép elő, és a nők ügyében kérdez:

– Mit tesznek a kultúrkörök, hogy a nők is megérkezessenek, ahová ildomos?

Ekképp válaszol, hallom, tolmácsolom, mint beszél a megszólított:

– Néhány hagyományban, ősi könyvben úgy tartják, hogy a nő a bűnbeesés okozója. Van, ahol Éva az almát felkínáló, van, ahol tisztátalan kasztokkal házасodva beszennyezte a nemes kasztokat és ámulása nyomán lettek a betegségek, bajok, gondok, konfliktusok, egyáltalán a halál. Eszerint a nemes kasztok nő tagjai egykor egyenjogúak voltak a férfi tagjaival, de vadakkal háltak, és beszennyezték magukat, a társadalmat, és emiatt haragszanak rájuk mindmáig, a szentiratoknak szót fogadva. A másik ok egyszerűen az, hogy ha a férfiak nem nyomnák el a nőket, akkor félnek, hogy nem tudnának érvényesülni. A nők természet adta

adottságai okán birtokolják a szülés-, gondoskodás-, érzelmi intelligencia kinevelésének képességét. A férfiak természet adta adottságai okán birtokolják a nemzés-, ellátó tevékenységekre való képesség, védelmi feladatok ellátására való képesség erényeit. Ezek összeadva csodát hozhatnak létre, ám elválasztva, egymás ellen állítva katasztrófákra vezetnek. Akik hatalmaskodni vágytak, mindent megosztottak, és kihasználták a megosztottságot. Felbomlasztották a nemzetet, az országok már csak betűk egy térképen. Felbomlasztották a közösségeket, és legvégső soron fel akarják bomlasztani az utolsó védvonalat is, amely a gyermekeket, azok lelkét meg tudja védeni a közvetlen ráhatásuktól, amellyel azokat rabszolgává, robottá nemtelenné lehet hipnotizálni. A család az utolsó védvár, ami a gyerekek és a hatalmaskodók közé áll, a gyermekek védelmében, hogy azok ne robotok, ne vallási fanatikusok, hanem emberi lények lehessenek. Az összeugrasztók, nagy próbaállítók, embergyűlölők, mindenkit becsapók, kihasználók, megtévesztők a káoszban élnek. A konfliktusokból húznak hasznot. Ütköztetnek, profitálnak. Nem az Élettel vannak, hanem életellenesek. Intelligensek, kegyetlenek, érzéketlenek, fortélyosak és tevékenyek. A jóság kevésbé tevékeny, inkább kivár, megfigyel, nem avatkozik közbe, a saját dolgával törődik. A tompaság buzgó és tevékeny. A jóság szelíd és be nem avatkozó. Emiatt volt szükség törvénykezésre, és a törvények betartatása. Ha férfiak nem lennének agresszívek, és nem nyomnák el a nőket, a nők lennének a vezetők. Emiatt volt szükség a megvadásításukra. Ha a férfi és a nő közt harmónia van, a család megvédi a rabszolgává tompulástól a gyermekeket. Ezért volt szükség a nemek egymásnak ugrasztására. Ha Méhdi szavai, meglátásai megfogannának a világban, az emberiséget nem lehetne tompítani, összeugrasztani, és ez megakadályozná, hogy káosz legyen, és a káoszban az életellenesek profitálhassanak. Nem kivennének az Isten teremtéséből, amit csak bírnak, hanem teljesítenék a próbákat, gondoskodnának, gyógyítanának. Akik az Isten

tervének segítői, nem profitálni akarnak, hanem emelkedni, és emelni. Teljesedni és a tervet segíteni. Akik nem gyógyítják a világot, hanem profitálnak a bajaiból, azok Isten terve ellen léteznek. Az élők Atyja a Valóság. A másodikaké a hazugság. A Hazugság Atyja embergyűlölő volt kezdetektől fogva. A Hazugság Atyjának gyermekeivé teszik magukat, akik Isten ingyen kegyelmét, ajándékait visszatartják, porciózzák, pénzért árusítják, és akik megadóztatják eme ajándékért az embert, és még az Istent is. Akik kölcsönbe osztják kamatokért, amit csak ingyen tovább kellene árasztaniuk, akik mások szegényítésével gazdagodnak, akik mások félelmeitől, vágyaitól, nyomorától érzik különbnek magukat, és ilyen mondvacsinált címek alapján hatalmaskodnak. Évezredek óta ez a módszer határoz, és a tompák a cinkosai. A szolga legnagyobb ellensége azonban a másik szolga, és nem az ura. A tompák, akik, hogy saját bűneikre ne kelljen figyelniük, cinkosokká válnak koncert. Az árulók az ügyek buktatói. Cinkosokon, lustákon, mulasztókon, árulókon bukik el minden nemes ügy, még az Isten terve is elbukna rajtuk, ha nem lenne a tervben még az az elmesélhetetlen csoda, a harminc százalék. A Félszemű azt akarja, hogy a nők és férfiak közt háború legyen. A család megbomlik, a gyermekek rabszolgák és katonák lesznek. Méhdi azt akarja, hogy bölcsés legyetek, szeressétek egymást, gyógyítsátok a világot, és segítsétek Isten tervének beteljesülését. A Félszemű azt akarja, ne tudjátok mi a szabadság, hanem öljetek az életért, háborúzzatok a békéért, és azt higgyétek, a pénz az, amittől szabadok lehettek. Méhdi azt akarja, hogy megismerjétek a valóság igazi szabadságát, és sose vehessenek erőt rajtatok a félelmek, vágyak, életellenesek és félszemű embergyűlölők. A Félszemű azt akarja, hogy az öt nem képviselői összevesszenek, és rendetlenség legyen. A menyegző, amely által kiteljesülhetünk, ellehetetlenüljék. Méhdi azt akarja, hogy megbocsássatok. Bölcsességben a tévedéstől megszabaduljatok. Gondoskodva szeressetek, és menyegzőt öljetek valóságokkal. Azt akarja, hogy nő és férfi kettőből

egyként új Nappá gyűlva bevilágolja a világokat. Erejük vibráljon, oszcilláljon, áradjon és éltesen. Azt akarja, hogy ti mind, magatokban és egymásban legelébb az emberre tekintsetek, s csak azután a nemére, nemi identitására, szexuális beállítottságára. Amíg ezt a közélet nem tudja megtenni, addig mindkét részről túlkapások lesznek, és a Félszemű a markába röhög. A dzsinnjei működhetnek, és besöpörhetik a tompaság adóját: halált, halált, halált. Az ember tekintszen az emberre mindenkiben, és akkor a Félszemű nem játszhatja az Isten terve elleni játszmáit. Mihelyt az ember tekint belőletek a másokban élő emberre, a nemek, identitások, érdeklődések sokdrangúakká jelentéktelenedhetnek, és a bántások, félelmek, túlkapások elmaradhatnak. A Félszemű azt akarja, hogy ne fogadjátok el magatokat, s így ne fogadjátok el egymást sem. Méhdi azt akarja, fogadjátok el egymást, így elfogadhatjátok magatokat is. Akik beugranak a Félszemű megosztó fortélyának, vagy érdekből cinkosaivá engedik magukat, a világ szenvedésének és pusztulásának okozóivá lesznek. Mégis milyen tompaság kell ahhoz, hogy elhiggyük: ellenségekké kell lennünk, és bosszút kell állunk egymáson, végső soron magunkon? Vessenek véget ennek az örületnek! Oldják fel a tompaságot, és adják vissza a nemek ősméltóságát! Vajon miért sikerül a Félszeműnek pereskedéseket, meg mozgalmakat indítania a nemes teremtés nemtelenítésére is? Mert nem tudjuk, hogy nők és férfiak is lehetünk, és a lelkünk örök. Nem tudjuk, hogy a bántó szabályok és elvek, amiket szabadjára engedünk, egyszer majd rajtuk csattannak. Nem tudjuk, hogy két ember égi menyegzője, valódi frigye, mindenestől egymást szeretése barátságban, családságban, házasságban a legközelebb tudja hozni az emberi lényt a szerelmetesség égi tisztaságához, és a szeretet legmagasabb megélési fokához, ahol már az Isten van jelen! Adjátok vissza a szerelemnek a szentségét, méltóságát, a házasságét szintúgy! A férfi ereje fentről lefelé indul, a nő ereje letről felfelé indul, a két életörvény frigyében a két erő, minőség egyesül, fordul,

pulzál, oszcillál, s felgyúl, világol, éltet, fel, le, és körbe-körbe, és az Élet táncol és árad és tündököl! Ez valódi szerelemben történhet meg csupán. Akik a szerelem szentségét, méltóságát megsértik, megrontják magukat és a világot. Bántják, büntetik egymást, az öt nem képviselőit, nemi beállítottságaik miatt. De nem az zavarja Önöket valójában, hogy ki ilyen vagy olyan, hanem, hogy Önök nem élik meg a szentséget, ők pedig azért, mert megélik, Önök szerint méltók az Önök haragjára. Nem az identitás a bűn, hiszen mindenki lelhet igaz, való szerelmet, hanem az a bűn, ha a testet nem szellemítik át igaz szerelemmel, hanem csak használják, és a lelket kötik testbe, nem pedig a testet emelik a lélekbe. Nem az a bűn, hogy az egyik ilyen-, a másik olyanféle, hanem, hogy nem menyegzőt ülnek, és nem szent szerelemben. Legyen bár valaki nem hetero, ám ha feleséget talál, és ketten szent szerelemben, menyegzőben egyesülnek, a lelkükben megnemesülnek. Legyen bár valaki hetero, ha nem szent szerelemben, nem menyegzőben, nem lélekben egyesül valakivel, nemtelenné válik, és vétkezik a szentség ellen. Nem az identitás a bűn, hanem a szerelmetesség és szentség hiánya. Akik a szerelmet tisztelik: beteljesítik. Egymást szeretve szeretik. Menyegzőben, lélekben, gondoskodásban egyesülnek az Isten előtt, és a lelki teljesedés útjára lépnek a frigyükben. Legyenek az öt nem közül akármelyikek, a rosszat jóra váltják, és szeretetük nyomán velük van az Isten. Ám legyenek jóba születettek akár, akik érintkeznek, ha nem szeretetben, frigyben, szerelemben és menyegzőben teszik, a jót is rosszra váltják át.

„Ne keltsétek fel szerelmet, valamíg ő maga nem akarja!”
Ám ha ő maga igazi szerelem, tiszteljétek és ünnepeljétek! Ünnepeljétek őt, egymást, magatokat, és tegyétek ünnepé az életeteket, hogy Isten is részesülhessen a ti boldogságotokban, és ti is részesülhessetek az övében! Nem a szerelem a véték, hanem a méltatlan szerelem a véték. A nemesség nemtelenítése: betegítő út. A nemtelenség nemessé váltása: gyógyító út.

Szeretett, tisztelt nők, lányok, asszonyok, szent anyák!
Méhdi bocsánatot kér, hogy csak most tudott értetek
felszólalni, de megtette. Bocsánat az öt nemtől is, a
megoszthatóktól is. Az országoktól, népektől, vallásoktól,
irányzatoktól is. Méhdi szeret benneteket, és mint nagyszülő
tekint rátok, örömteli szívvel. Ne a nemek és irányultságok
legyenek a másikon számon kérve és elverve, hanem a
lelkiség-, szerelmetesség-, méltóság-, szentség-, jóság-,
szeretet hiánya saját magunkon! „Akik a saját szemükben a
gerendát titkolni akarják, csak azok mutogatják hangosan
mások szemében a szálkát.” Édes nőtestvérek, megbocsátok
nektek, és magam is a bocsánatokat kérem!
Tündököljetek! Ahol a férfi példa hiányzik a családból és az
országból, ott a gyermek és a nép gyámoltalanná válik. Ahol
a női példa hiányzik a családból és az országból, ott a
gyermek és a nép kegyetlenné, és érzéketlenné válik. A
Nyugatnak nincsen apja, gyámoltalan vicc. A Keletnek anyja
nem volt, érzéketlen szörny. A nők tudják feloldani, amit
ezen a téren fel kell. A nők törhetik meg a rossz szokásokat,
a betegítő trendet. A férfiak sosem lesznek lovagokká, ha a
nők nem nevelik őket azzá. A férfiak sosem lesznek
kegyesek, érzékenyek, empatikusak, ha az anyákat egy vallás
vagy tradíció nem engedi, hogy a férfiakat arra nevelhessék.
A férfiak nem fogják megkezdeni ennek feloldását, mert a
férfiakat ott nem nevelhették anyák, ahol ezt fel kellene
oldani. A nőknek kell elkezdniük feloldani, olyan fiak
kinevelésével, akik érzékenyek, jóságosak, és tisztelik a
nőket! Amíg ingyen szajhák vannak, a nők méltósága ne
csodálkozzunk, hogy sebzett. Amíg nem vagyunk
királykisasszonyok, addig ne csodálkozzunk, hogy lovagok
sincsenek! A kört a nők tudják megtörni. Az átkot az anyák
tudják megtörni. Az érzelmi intelligenciát az anya példája
plántálja az örökösbe. Az értelmi-praktikusát pedig az apa.
A jóságot az anya, a bátorságot az apa. A méltóságot az anya,
a becsületet az apa. A finomságot az anya, az ügyességet az
apa. Ezek elmosódhatnak, de kilencven százalékban így esik
a dolog. Ne hagyják, hogy a Félpszemű megossa a családot,

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Nem tartozik szektákhoz, és nem is alapít újabb szektát; aki a nevében akarna a jövőben ilyesmit, kéri, hogy ne tegyen ilyet! Nem vezető, nem alapító, hanem gondoskodó, visszafejtő. Azt mondja, nem újabb szektákra van szükségünk, hanem a valódi egyházra, amit szerinte még sosem valósítottak meg intézményesen, mert az lélekben van, és az Egyben. Amit egy reformátor sem tudott végbevinni, a saját életére vonatkoztatva véghez viszi, és erről mesél mindenkinek, aki kérdezi, és meghallgatja. Csak saját életére alkalmazza, a másokét rájuk bízva. Nem térít, nem avatkozik, és nem szól bele az ember életébe, hanem felmutat, örökít, hagyományoz, elérhetővé tesz, ajándékozik, és kérdésekre válaszol. Aki keres és kér, annak nyújtja át, amit át lehet. Aki saját életére alkalmazni akarja, amit ő a magáéra, nyugodtan megteheti; aki nem akarja, távozzon. Visszafejt Jézusig, és Jézuson keresztül az Egyig. Jézusig vissza a holtak történelmének végéig, és Jézuson keresztül az élve élők történelmének végéig... tízezerszer tízezer éveken túl az Egybe. Közömbösségből vallásba, abból hitbe, abból ismereti tudásba, abból bölcsességbe, abból szeretetbe, abból azonosságba, és az Egybe. A holtak történelméből vissza az élve élők történelmébe. Az időből az örökkévalóságba, a káprázatból a Való teljességbe. A történelemkönyveket a győztesek írják a vesztesek rovására. A tartalmuk a legnagyobb jóindulattal is csak kiszínezett, fiktív múlt; a valóság negyede se. A valóság mindenki története lenne, amelybe minden aspektus, mögöttes ok, szándék, okozat beletartozik, és nem csak az önjainóztatás, öngazolás és pátoz, nem csak a legyőzött vagy legyőzendő dehonesztálása, és a győztes bizonyítványának magyarázása. Rémtettek, agresszió, és ezek eszméikkel igazolása. A szentség nevében elkövetett bűnök történelmét Méhdi után szabadon nyugodtan elnevezhetjük a holtak történelmének. Ez a felszín, a látszat, a „PR”, amivel eladják a köznek a hátsószándékot, és az ezért elkövetett gonoszságokat. A cél szerintük természetesen szentesíti az eszközt, mert „szent”; teljesen rendben van, hogy milliók halnak meg, vagy

szenvednek miatta. A holtak történelme a tébolyodott elme által felhasznált intelligencia tombolásának meséje. Ám de, létezik az élők történelme is, amely a teljes kép és valóság a látszat mögött. Így vallja az öreg, de ennyivel sem elégszik meg; az élve élők történelmét szemléli, figyeli, éli, és annak a tevékeny és nem tevékeny részese, formálója. Szándék nélküli tett, tett nélküli szándék, szándék nélküli szándék, tett nélküli tett; a nem-cselekvés általi hatás. Míg a holtaké az elme tébolyának történelme, az élve élőké a lélek valóságának teljessége. Akik ezt szemlélik, művelik, élik, alakítják, azok nem a múlandó, hanem az örök, végtelen, teljes, egész Valónak, a Világosságnak és Életnek, az Egynek, az Abszolútumnak az ekléziája. Gyógyítják a világot, szeretetben, bölcsességben léteznek, és az Egyben élve élnek is. Teljességből szemlélik az efemert, és teljesekeként meglátják az efemer rejtett teljességét is; és gyönyörködnek. Mint felnőtt gyermekek. Az ilyenek a holtak történelmének riamlása, zajlása közepette is az élve élők történelmét létezik és élik. Ők jegyzik és örökítik mindazt, ami a minden látszat mögötti valóság, a minden felszín alatti lényeg, a minden magasság feletti mélység. A *holtak történelme* a túlélésről, érvényesülésről, sikerről, mások rovására, a világ kárára létezésről, az anyagiakról, a bűnről, a jogról és jogtalanságról, a látszatról, a szellem, lélek anyagba kötéséről, a nyílt rendszerek zártakká tételéről, az érdekről, a profitról, a kielégülésről, a csalásról és önbecsapásról szól. Az *élők történelme* az önmegváltásról, önmegvalósításról szól... de aki ezt az elme tébolyában tévelygő tudattal műveli, minden és mindenki szenvedése árán viszi végbe, aki pedig a lélek valóságából szemléelő tudattal műveli, az a saját szenvedése, és a világ gyógyítása közepette. Az egyik alárendelő, és mások rovására érvényesül, a másik mellérendelő, és másokért is érvényesül. Az *élve élők történelme* pedig örök teljesség. A buddhizmusban az önmegváltás a cél, s akik sikerrel járnak, az elme rabjai szerint megszabadulnak, és kiszállnak a körjátékból. Csak akik lélekből szemlélnek, azok tudják,

hogy a tényleg megvilágosodottak megeső szívvel oda fordulnak a nagy megszabaduláshoz, és magukat adni kezdik mások önmegváltásához segítségül. Egymás közt bódhiszattváknak nevezik a hasonló minőséget. A kereszténységben – és itt az eredeti, romlatlan, el nem fordított krisztusra gondolok – ez, a bódhiszattvaság lenne az alap. Az egyikben önmegváltás van, és azt követően a nagy megváltáshoz megeső szívvel segítségül odafordulás, és önmagunkat adás. A másikban megváltás van, annak megértése, felfogása, elfogadása, megélése, megtartása, megbecsülése, szeretet, hála, mások emelése gondoskodásban. Kicsiben a családban, nagyban a nemzettel, népekkel, emberiséggel, minden lényvel. Ilyen megközelítésben a megvalósult kereszténység ugyanaz lenne, mint a megvalósult buddhizmus. Megvalósult teljességükben semmi sem különböztetné meg őket. Nem a megvalósultságukban különböznek, hanem a megvalósulatlanságukban. Megismételjem? Ez a legtöbb vallással ugyanígy van; a kudarcaikban különböznek, mégis a különbségeik miatt vetélkednek, verekednek és ölnek, csálnak, rontanak meg világokat, sorsokat, történelmet. Tébolyult, aki kudarcok összehasonlításában versenyez, és bűnös, aki emiatt elvéti az irányt, és elterel másokat is a lényegtől. A valódi kérdés nem a miért, hanem a hogyan. Nem az, hogy miért választotta Méhdi Krisztus Jézust, hanem az, hogy hogyan keresztény, hogyan buddhista, hogyan szúfi egyszerre, és hogyan tekint Krisztusra. Persze, hogy azért, mert látva látja, hogy a vallások folyamataikban különböznek, de abszolútumukban azonosak. Persze, hogy azért, mert ebből adódóan az abszolútumuk az eredetük, és a céljuk, valóságuk is, és eme abszolútumukból szemlélve megesett a szíve mindahányon. Persze, hogy azért Jézust, mert ő az egyetlen, aki oka, eredete, okozata, ki- és beteljesítője, valamint árasztó ajándékozója is mindegyikük abszolútumának. Persze, hogy Krisztus Jézus az a karakter, aki nem csak megvilágosodott, nem csak szent, nem csak hadvezér, hanem próféta király is, és mindezek együtt,

egyszerre ő, úgy, hogy éli, hordozza, képviseli, megvalósítja, és örökíti is mindezt. Az Eredetből jött, azt megtartotta, és egész létén át, a legnagyobb külső és benső viharon, kínon, halálon át is örökítette a valós, teljes, lélek-önmagát. 1-ből jött a 2-n át, és a 2 áldozataként is megtartotta az 1-et. Sőt: a bölcsesség 3-ját megélte, az embereknek adta, és minden után 1-ből Egyébe teljesedve győzedelmeskedett. Szám 1-ből minőség Egybe egészült, és teljesedett. Megkapta, megélte, megvalósította, megtartotta, ajándékba is adta a 3-at, az 1-et, az Egyet... és Méhdi ezt az Egyet látva látja, és elfogadta, és szereti, és hálával megköszönve élni igyekszik. Jézus létezett, szeretett, meghalt, és élve Él. Ő a megvalósult buddhizmus, kereszténység, szúfizmus, alkímia, szakrális királyság... és mindezek eredet- és cél abszolútuma. Az előttük, az utánuk, és az egész. Az Abszolútum megvalósulása emberként, és az ember, aki megtartotta, átmentette, és oda is ajándékozta az Abszolútumot, mielőtt visszatért az időből az örökkévalóba, a részből az egészbe, a kibillentből a teljességbe, a fényből és sötétségből a Világosságba, a létből és halálból az Életbe, az emberből az Istenbe, a számosságból és sokadalomból az Egybe. Méhdi nem elégszik meg a vallások kudarcai közti különbségekben versengéssel, az eredeti, tiszta bölcsességre, Életre, Világosságra rakódott ocsmány hazugságok és tévedések simítgatásával; csakis a vallás feletti Abszolútum Egy érdekli, és a minden irányzat megvalósulása: a Való. Csakis ennek a legtöbbször a fogadása és árasztása. Akik nem ebből szólnak, írnak, tanítanak, merítenek, és mégis vallásokat tartanak fenn, azok létrontást követnek el, és betegítik, mérgezik, kínozzák, gyilkolják a világot. A folyamatból nem maradhat ki az isteni kegyelem sem. Bár a méhdiség mérleg, és hajlamos arra, hogy úgy lássa „vagy a teljes igazság, vagy minden más fölösleges”, sosem az ember ellen szólal fel, hanem az emberért. E kegyelem jegyében fordul minden ember felé. Ami szigor érezhető benne, az olyan intézményeknek szól, amelyek az embert és a bolygót sanyargatják. Kegyelem az élőnek, szigorúság, nevelés, gyógyulás

az élősdienek. Van-e kegy az intézménynek is, amely hibás a nem hibáshoz képest? Az intézménynek van, a hibáinak nincsen. Gyógyítás van, és gyógyulás van; a Méhdi munkássága pedig teljességében erre irányuló felhívás. Talán ez is egyfajta kegyelem az Isten részéről, és csak kötelességteljesítés, együttérzés hőseink részéről.

Elnéz-e az intézményeket? Elnéz. Elnéz-e a hibáikat, bűneiket, terelésüket, kifogásaikat, ön-igazolásaikat? Nem nézik el. A realitás a tökéletlenség, a valóság pedig a tökéletesség. Amíg az intézmények a tökéletlenséghez tartanak, nem gyógyulhatnak meg, és nem is gyógyíthatnak igazán. Ha majd a tökéletességhez tartanak, akkor sem lesznek tökéletesek, de gyógyultak, és gyógyítók lehetnek. A látható egyház hibás, bűnös, korlátolt, keretek közé zárt rendszer; a valódi, lelki-szellemi Egyház azonban végtelen. Amíg a láthatatlant nyírják és gyömöszölik bele a látható kereteibe, addig megrontják vele a világot. Ha majd a láthatatlan végtelenségébe szabadítják a látható egyházat, ha majd az élők történelmét szolgálják nagyobb mértékben, és nem a holtakét, akkor kezdenek úgy működni, ahogyan Jézus kérte, és amire fogadalmat tettek. Hogyan választja Krisztus Jézust Méhdi zöld csitkó, vigasztaló öregember? Kereszténység feletti keresztényként, szűfizmus feletti szűfiként, buddhizmus feletti buddhistaként, szakrális királyság feletti Abszolútum Való Egy Élet és Világosság élve élőjeként. Krisztust, mint a kereszténység, szűfizmus, buddhizmus etc. Abszolútum Eredete, megvalósulása, és önvalójaként... aki élve Éli és megvalósítja mindezek abszolútumát. Űgy választja, mint őset, mint nagyapját, mint szakrális királyát, mint táltost, családost, eklézsiát, otthont, égiszt, Életet, Világosságot, szeretetet, igazságot, Valóságot, bölcsességet, testet, lelket, szellemet, mítoszt, mesét, másokért elbukva győzedelmezt, megváltást, Egyet, mindent, Ürességet, teljességet, egészséget, tökéletességet, nagybetűvel Embert, Istenben és vele élő, végtelenséget és Örökkévalót. Vallásfüggetlenül, de nem vállalásfüggetlenül. Nem vallásosként, de élve élőként, és mint a vallások

abszolútumát. Nem mindegy, hogy egy közösségben Istené-e a hatalom, vagy a „hatalomé” Isten. Az Ön hűgának, bátyjának, Önnék, nekünk ugyanaz a vallásfeletti vallásunk. A szívünk tudja, csak az eszünk nem tudja még. Allah tudja, csak az ember nem tudja még. Ha szeretjük egymást, jó testvérekként, és azzal törődünk, ami összehoz minket, ami hasonló bennünk, és ami mindnyájunknak gyógyír, akkor az Egy is örvend, és az ember is méltó lesz... akkor az Egy dolgaiban járunk, és nem a tévedők dolgaiban.

[...]

Amikor az ékesen és merészen szóló mindezeket elmondta, és mondandóját befejezte, a közúti rendőr kézfogással mindkettejüknek megköszönte a törődést, és felajánlotta, hogy Isztambulig rendőri kísérettel felvezeti Őket. Így is történt. A városban mellékük lassított, integetett, és azt kiáltotta:

– Arkadaş! Hattárs!

– Igen, igen! Hattársak! Igen! – kiáltották utána, miközben elhajtott.

Így telt Isztambulig az egyre érdekesebb út.

[...]

Isztambulban kicsit körülnéztek, éjjelre meg is szálltak. Már számítottak rá, összenevetve fejtegették, vajon mikor, hol jön elő a következő „küldött”. Egy autentikus teázóban pihentek épp, amikor előjött. A tulajdonos fiaként mutatkozott be, és az európai politikáról kérdezett. Az öreg így válaszolt:

– Volt egy város, az atyák olyan hidakat építettek, amiken nem lehetett átmenni, mert arra nem voltak alkalmasak. Szépek voltak, de ha valaki megpróbált volna átjutni rajtuk a túlsó partra, ezer dolog miatt hullt volna a mélybe már negyed úton. Mindenki tudta, hogy olyan hidakra lett volna szükség, amiken valóban át lehet menni, de senki sem mert szólani emiatt. Egyesek azért, mert lekenyerezettek, cinkosok voltak, mások azért, mert megszarolták őket,

megint mások azért, mert adósságuk miatt nem teheték meg, hogy szóljanak. Így hát a városatyák és miattuk szenvedett, rekedt meg, vesztegelt, öngazolt, terelt, hazudott, csalt, vetített, nyelt, nyalt, kínlódott, és kínozott és szabadkozott és szégyenkezett és kussolt az egész város. Az a fele is, amelyik egyik kategóriába sem tartozott, egészen egyszerűen csak le lett legyintve, hülyére lett véve, és meg lett fenyegetve. Telt-múlt az idő, és ha netán, pár évtizedenként akadt egy-egy, aki fél merte tenni a megfelelő kérdéseket, mindig megmagyarázták neki, hogy de hát mi építettük, és már sok-sok éve, régóta hidak, és olyan szépek, és a történelmi értékük, és az eszmei-, és esztétikai-, és műemlék-, és mindenféle jelentőségük olyan hatalmas... és kellenek ezek a hidak, és mindenki, aki a hidakat bántaná, a közt, minket bántana, és etc. etc. mindig csak ilyeneket beszéltek. Saját bűneiket a közzel takarták. Hiába mondták a legbátrabbak, hogy de hát nem lehet rajtuk átmenni, ember... és kellenének olyan hidak, amiken át lehet, mert azért híd a híd, hogy az híd legyen, és nem azért, amilyenek ezek... szóval, hiába mondták ezeket a bátrak, mert a cinkosok, a lekenyerezettek, a megszaroltak, a megfélemlítettek, a városatyák, a sleppjük, és a nekik tartozók mindig túlkiabáltak, és mindig lehurrogták vagy leintették őket. Öngazoltak, megmagyaráztak, kiretusáltak, ellepleztek, összekacsintottak, lefizettek, ellehetetlenítettek, nevetségessé tettek, bemocskoltak, és még öltek is.

Egy napon aztán tűz ütött ki a városban. Akkora tűz, aminek az eloltásához nem volt elég oltó autó, és technika, nem volt elég semmi sem. Leégett minden, leégték a hidak is.

Mindenki meghalt.

– Rendkívül köszönöm az őszinteségét, uram – mondta az ifjú – mondja, Ön hogyan vezetné az országát, ha tehetné?

– Sem kardot, sem koronát nem érdelek. Nem vagyok méltó, sem képes vezetni az országomat. Ahogy vezetni kellene, az a vallásfeletti szeretet és bölcsesség alapú, egymásról gondoskodó társadalom lenne. Nem hívott el sem

az Isten, sem az ember. Amíg ez így marad, csak haza kívánunk jutni, és együtt, szeretetteljes házasságunkban, egyként megöregedni. Higgye el, ezek legalább olyan hatalmas dolgok!

– Minden tisztelem az Önöké. – zárta le a fiatal a faggatózást, és hozzátette – A poggyászuakat a szobájukban, az autójukat az udvarunkon találják. Áthozattam őket ide. Kijelentkeztettem Önöket, kifizettem a számláikat, Önök már az apám vendégei. A portán megmondják melyik lakrész az Önöké. Bármeddig maradhatnak. Jó éjszakát! Hogyan hozatta át az autójukat? A poggyászuakat? Ezen tanakodtak most már egymás közt, és hátborzongatónak találták ezeket a felettébb sejtelmes történeteket. Az is eszükbe jutott, ha már nem ártnak nekik útközben, lehetséges, hogy meg is védik Őket? Ha rosszul válaszolnak, vajon került volna valami a teákba?

[...]

Edirne küldötte egy botos papa lett. Azt mondta, azt tudja, mi az ember bűne, de mi a társadalomé? Erre a jó asszony, nagyaszonny elővette a noteszét, és felolvasta neki, amit pár órával azelőtt írt bele:

„Egyszer, egyenesen a tényleges mennyből egy tényleg angyal szállt le a Parlament oroszánjainál, és három lapot adott át az arra járóknak. Volt nagy csodálkozás, de azért felfogták, amit mondott, hogy azokon a lapokon a tökéletes tanítást találják, ami pont ahhoz kell, ami most ténylegesen az emberiség baja. Meghagyta, hogyha követik az instrukciókat, és azok szerint élnek, akkor megmenekül az emberiség, de ha nem teszik meg mindezt, akkor kipusztul. Azzal Isten kegyelmét hátrahagyván visszaemelkedett a mennybe.

Voltak, akik örültek, voltak, akik üzletet láttak a dologban és kihasználták azt; millió módon, ahogy az csak eszünkbe tud jutni. Mindent megpróbáltak, nem sorolom, videó, ereklye, sztori, előadás, blog, vlog, újságcikk, kisregény, képeslap, távgyógyítás, oroszánkő-por, mégis sorolom, de

nem akarom. Ez csak kínos volt, de nem ez volt a legnagyobb baj. Lettek a hívők és a nem hívők, és lettek a sértettek is. A lapok tartalma megjelent a médiában, az egész világ erről beszélt, és jelentkeztek is sorra mindahányan, akiket ezért vagy azért, ez vagy amaz a tétel a tökéletes tanításból sértett. Egyik oldalról szekták alakultak a lapok tartalmának ezerféle magyarázatával; ezerféle szekta. Másik oldalról a sértettek javígtatták át, egészítették ki a tanítást, vagy radírozták ki belőle az őket sértő passzusokat. Politikusok használták az általuk kreált változatokat az egymás elleni és a szavazókért vívott alságos színjátékukhoz. Addig nyesték, nyírták, szakértették, és toldozták a három lapos tökéletes tanítást, mígnem egy értelmetlen, hatástalan, elferdített, gnóm hazugság, egy önigazolás, egy terelés, egy baromság lett belőle. Így éltek tompán és értelmetlenül még pár évtizedet, aztán mindannyian kihaltak.

Megjegyzés:

Én szólok: a Föld.

Ami kipusztult, újra támad. Ami sokká lett, felélője terem.

Íme, ellenségeimmé lettek gyermekeim.

Közülük a szelídek örökölnék, a többiek felfalják egymást.

Virágot hozok a hamuból is. Mindig létezem, mert az

Életből meríték.

Életemet adom, hogy csak egy is kinevelődjék... de a halállal

eltűnik, aki azt szolgálja, s csak az élve élők világolnak

örökkön a Világossággal. Mindig feltámadok; az egyik

nélkül, a másikkal együtt.

Beszéltem.”

[...]

– Legyenek olyan területek, ahonnan kitiltják a vallásokat – javasolta a szófiai felügyelő, figyelő, segítő kémük, aki legalább hetedmagával szegődött az utazóink mellé.

– Az a hiba, hogy ezzel megtiltanák, hogy a tudomány, a politika, a vallás abszolútumába egyáltalán el lehessen jutni – kezdte el emelgetni a megjelenteket az öreg – Nem szívelem

a vallásokat ebben a formájukban, de fenntartom, hogy az abszolútumukba rajtuk keresztül vezet az út. Akik ezeket betiltják, az abszolútumukba jutást teszik lehetetlenné. Később kifejtem. Azt is fenntartom, hogy Méhdi írásai megpróbálják orvosolni a problémát. Ajánlom őket. Az emberek vagy mulasztanak, vagy nem a megoldást keresik, hanem érdekből variálnak. Ezt a szférát is. Szerintem vannak annyira intelligensek, hogyha tényleg keresnék a megoldást, már megtalálták volna. Természetesen létezik a vallás-, a politika-, a tudomány abszolútuma vallás, politika, tudomány nélkül is... de az elme tulajdonsága, hogy ezeken keresztül képes eme abszolútumba engedni a tudatot. Mire a tudat az elme tébolyából a lélek valóságára eszmél, ezeket az utakat, hidakat bejárja. Bár az *A hatodik patriárcha szútrája* és *Az aranyvirág titka* is ír villanásszerű megvilágosodásról, de mindegyik villanásszerű legvégül. Csak addig érzékeljük hosszúnak vagy rövidnek az utat. De ha egyszer már bekerült a tudat az elme tébolyába, akkor az út is létre jött. Az elmében van idő és út, a lélekben nincs idő és út... amíg az elmében van a tudat, hosszú és rövid, és közeli és távoli bármi; a lélekben viszont azonos minden. A lélekbe eszmélni egy villanás, és benne lenni örökkévalóság... de az eszmélésig csak idő és út. Így van az, hogy az elmében vallások vannak, a lélekben Valóság. Az elmében tudomány van, a lélekben Valóság és teljesség. Az elmében politika van, a lélekben Élet és Világosság. Minél távolabb vagyunk a tébolyban a Valóságtól, annál undorítóbb korszakot élünk... minél közelebb vagyunk a lélek valóságához, annál csodásabb korszakot. Vallásmentes régiók = abszolútumra eszmélést gátló régiók. Vallásmentes, vállalásmentes régiók létrehozása helyett hozzanak létre olyan régiókat, ahol a vallásoknak kötelező kiteljesedniük vallás felettivé... az abszolútumukká. Az érme másik oldala: a vallásoknak vannak visszás következményei is... amik kimondottan lesújtók, és létrontók. Ezekről mentes területekre viszont kimondott szükség van. Egyszer egy jó barátom írt egy frappánsat erre: „Csak mert eltávolodtak, már nem is akarnak különbséget

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!

Jelen példány az Operatio Solis Kiadó
hivatalos bemutatója a könyvhöz,
ami nem tartalmazza a teljes művet.
A teljes könyvért keresse fel a
<http://zselenszky.hu/shop/> webhelyet!